

SMLOUVA o založení Dopravního společenství

Strany, kterými jsou

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“ nebo „Evropská unie“,

a

JIHOVÝCHODOEVROPSKÉ STRANY, tj. Albánská republika, Bosna a Hercegovina, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Kosovo * (dále jen „Kosovo“), Černá Hora a Republika Srbsko,

společně dále jen „smluvní strany“,

STAVĚJÍCE na práci vykonané v rámci Memoranda o porozumění pro rozvoj důležitých regionálních dopravních sítí v jihovýchodní Evropě, podepsaného v Lucemburku dne 11. června 2004, a KONSTATUJÍCE, že toto memorandum o porozumění již nebude relevantní;

UZNÁVAJÍCE integrovanou povahu mezinárodní dopravy a PŘEJÍCE SI vytvořit Dopravní společenství mezi Evropskou unií a jihovýchodoevropskými stranami založené na postupné integraci dopravního trhu smluvních stran na základě příslušného *acquis*;

BEROUC E V ÚVAHU, že pravidla týkající se Dopravního společenství se mají v rámci tohoto společenství používat na mnohostranném základě a že je v tomto ohledu zapotřebí stanovit zvláštní pravidla;

BEROUC E V ÚVAHU prozatímní dohodu a příslušné memorandum o praktických opatřeních, které Řecká republika a Bývalá jugoslávská republika Makedonie podepsaly v roce 1995;

SOUHLASÍCE, že je vhodné, aby pravidla Dopravního společenství vycházela z příslušných právních předpisů platných v Evropské unii, které jsou uvedeny v příloze I této smlouvy, na základě Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie a S OHLEDEM NA změny v nich obsažené, jako je nahrazení slov „Evropské společenství“ slovy „Evropská unie“;

BEROUC E V ÚVAHU, že integrace dopravních trhů nelze dosáhnout naráz, ale spíše postupným přechodem usnadněným časově omezenými zvláštními ujednáními;

ZDŮRAŽŇUJÍCE, že s podnikateli v dopravě by se mělo zacházet nediskriminačně, pokud jde o jejich přístup k dopravní infrastruktuře;

BEROUC E V ÚVAHU přání každé z jihovýchodoevropských stran uvést vlastní právní předpisy o dopravě a souvisejících záležitostech do souladu s právními předpisy Evropské unie, a to rovněž s ohledem na budoucí vývoj *acquis* v Unii;

UZNÁVAJÍCE význam odborné pomoci v tomto ohledu;

BEROUC E V ÚVAHU, že je nutné chránit životní prostředí a bojovat proti změně klimatu a že rozvoj odvětví dopravy musí být udržitelný;

BEROUC E V ÚVAHU, že je nutné zohlednit sociální rozměr Dopravního společenství a zavést v jihovýchodoevropských stranách struktury pro vedení sociálního dialogu;

BEROUC E V ÚVAHU evropskou perspektivu jihovýchodoevropských stran, která byla v poslední době potvrzena na několika summitech Evropské rady;

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/99 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

VZHLEDEM K TOMU, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora, Republika Srbsko a Albánská republika jsou kandidátské země ucházející se o členství v Evropské unii a že Bosna a Hercegovina rovněž požádala o členství v Unii;

VZHLEDEM K TOMU, že na předkládání dokumentů vystavených kosovskými orgány v rámci této smlouvy se mohou vztahovat vnitřní postupy členských států Evropské unie;

VZHLEDEM K odhodlání kandidátských zemí a potenciálních kandidátských zemí sbližovat se s Evropskou unií a provádět *acquis*, zejména v oblasti dopravy,

SE ROZHODLY ZALOŽIT DOPRAVNÍ SPOLEČENSTVÍ:

Článek 1

Cíle a zásady

1. Cílem této smlouvy je vytvoření dopravního společenství v oblasti silniční, železniční, vnitrozemské vodní a námořní dopravy, jakož i rozvoj dopravní sítě mezi Evropskou unií a jihovýchodoevropskými stranami (dále jen „Dopravní společenství“). Dopravní společenství je založeno na postupné integraci dopravních trhů jihovýchodoevropských stran do dopravního trhu Evropské unie na základě příslušného *acquis*, mimo jiné v oblasti technických norem, interoperability, bezpečnosti, ochrany před protiprávními činy, řízení provozu, sociální politiky, zadávání veřejných zakázek a životního prostředí, pokud jde o všechny druhy dopravy, kromě dopravy letecké. Za tímto účelem tato smlouva stanoví pravidla použitelná mezi smluvními stranami za dále stanovených podmínek. Tato pravidla zahrnují ustanovení aktů uvedených v příloze I.

2. Ustanovení této smlouvy se použijí v rozsahu, v jakém se týkají silniční, železniční, vnitrozemské vodní a námořní dopravy a příslušných dopravních sítí, včetně letištní infrastruktury, nebo souvisejících záležitostí uvedených v příloze I.

3. Tato smlouva obsahuje články, které upravují obecné fungování Dopravního společenství (dále jen „hlavní smlouva“), přílohy, z nichž příloha I obsahuje akty Evropské unie použitelné mezi smluvními stranami v rámci hlavní smlouvy, a protokoly, z nichž alespoň jeden pro každou jihovýchodoevropskou stranu stanoví přechodná ujednání použitelná na tuto stranu.

Článek 2

1. Pro účely této smlouvy se rozumí:

- a) „smlouvou“ hlavní smlouva, její přílohy, akty uvedené v příloze I, jakož i protokoly k ní;
- b) „jihovýchodoevropskými stranami“ Albánská republika, Bosna a Hercegovina, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Kosovo, Černá Hora a Republika Srbsko;
- c) žádný z pojmů ani žádné formulace nebo definice použité v této smlouvě, včetně jejích příloh a protokolů k ní, nepředstavují uznání Kosova jako nezávislého státu ze strany Evropské unie ani ze strany jednotlivých členských států, které tak doposud neučinily;
- d) „úmluvou“ jakákoli mezinárodní úmluva nebo dohoda o mezinárodní dopravě, která byla otevřena k podpisu, s výjimkou této smlouvy;
- e) „členským státem EU“ členský stát Evropské unie;
- f) výrazem „*acquis*“ souhrn právních předpisů přijatých Evropskou unií k naplňování jejích cílů.

2. Používáním výrazů „země“, „vnitrostátní“, „státní příslušníci“, „území“ nebo „vlajka“ není dotčeno postavení žádné smluvní strany podle mezinárodního práva.

Článek 3

1. Použitelná ustanovení aktů uvedených nebo obsažených buď v příloze I, upravená v souladu s přílohou II, nebo v rozhodnutích regionálního řídicího výboru jsou pro smluvní strany závazná.
2. Tato ustanovení jsou nebo se stanou součástí právního řádu jihovýchodoevropských stran takto:
 - a) akt odpovídající nařízení Evropské unie se stane součástí právního řádu příslušné jihovýchodoevropské strany ve lhůtě, kterou pro jihovýchodoevropské strany stanoví regionální řídicí výbor;
 - b) akt odpovídající směrnici Evropské unie přenechává volbu formy a způsobu provedení příslušným orgánům jednotlivých jihovýchodoevropských stran;
 - c) akt odpovídající rozhodnutí Evropské unie se stane součástí právního řádu příslušné jihovýchodoevropské strany ve lhůtě a způsobem, které pro jihovýchodoevropské strany stanoví regionální řídicí výbor.
3. Pokud použitelná ustanovení aktů uvedených v odstavci 1 zakládají povinnosti členských států EU, vztahují se na ně tyto povinnosti poté, co je podle pravidel platných v rámci Evropské unie přijato rozhodnutí založené na hodnocení, které provedla Evropská komise, pokud jde o plné provedení aktů Evropské unie uvedených v příloze I ze strany jihovýchodoevropských stran.

Článek 4

Smluvní strany přijmou veškerá vhodná obecná nebo zvláštní opatření pro zajištění plnění povinností vyplývajících z této smlouvy a zdrží se jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení cílů této smlouvy.

Článek 5

Sociální záležitosti

Jihovýchodoevropské strany provádí příslušné sociální *acquis* v souvislosti s dopravou podle přílohy I. Dopravní společenství posiluje a podporuje na vhodné úrovni sociální dialog a sociální rozměr tím, že odkazuje na *acquis* v sociální oblasti, na základní práva pracovníků a na zapojení Evropského hospodářského a sociálního výboru a národních a evropských sociálních partnerů činných v odvětví dopravy.

Článek 6

Životní prostředí

Jihovýchodoevropské strany provádí příslušné *acquis* v oblasti životního prostředí v souvislosti s dopravou, zejména pokud jde o strategické posuzování vlivů na životní prostředí, posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice týkající se přírody, vody a kvality ovzduší podle přílohy I.6.

Článek 7

Veřejné zakázky

Jihovýchodoevropské strany provádí příslušné *acquis* v oblasti veřejných zakázek v souvislosti s dopravou podle přílohy I.7.

Článek 8

Infrastruktura

1. Mapy orientačního rozšíření globální a hlavní sítě transevropské dopravní sítě (dále jen „sítě TEN-T“) na západní Balkán jsou uvedeny v příloze I.1 této smlouvy. Regionální řídicí výbor podá Radě ministrů každoročně zprávu o provádění sítě TEN-T popsané v této smlouvě. Při sestavování zprávy jsou regionálnímu řídicímu výboru nápomocny technické výbory.

2. Dopravní společenství podpoří rozvoj orientačního rozšíření globální a hlavní sítě TEN-T na západní Balkán v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/758 ⁽¹⁾ podle přílohy I.1. Zohlední přitom související dvoustranné a mnohostranné dohody uzavřené smluvními stranami, mimo jiné rozvoj klíčových spojení a propojení potřebných k odstranění úzkých míst a k podpoře propojení vnitrostátních sítí a propojení s unijními sítěmi TEN-T.

Článek 9

1. Dopravní společenství vypracuje každé dva roky pětiletý průběžný pracovní plán rozvoje orientačního rozšíření globální a hlavní sítě TEN-T na západní Balkán a v jeho rámci určí v souladu s osvědčenou praxí Unie prioritní projekty regionálního zájmu, které přispějí k vyváženému a udržitelnému rozvoji z hlediska hospodářství, územní integrace, vlivu na životní prostředí a sociálního vlivu, jakož i sociální soudržnosti.

2. Pětiletý průběžný pracovní plán musí mimo jiné:

- a) být v souladu s příslušnými právními předpisy Evropské unie podle přílohy I, zejména je-li zvažováno financování z Evropské unie;
- b) vykazovat nejlepší poměr kvality a ceny a širší sociálně-ekonomické přínosy, v souladu s pravidly pro financování od dárců a osvědčenými mezinárodními standardy a postupy;
- c) věnovat ve fázi vymezení a analýzy projektu zvláštní pozornost globální změně klimatu a environmentální udržitelnosti;
- d) obsahovat možnosti financování od dárců a mezinárodních finančních institucí, především prostřednictvím investičního rámce pro západní Balkán.

3. Dopravní společenství podporuje potřebné studie a analýzy, zejména pokud jde o ekonomickou životaschopnost, technické specifikace, vliv na životní prostředí, sociální dopady a mechanismy financování.

4. Stálý sekretariát zřídí informační systém, který bude osobám s rozhodovací pravomocí sloužit ke sledování a přezkumu stavu a pokroku orientačního rozšíření globální a hlavní sítě TEN-T na západní Balkán.

Článek 10

Jihovýchodoevropské strany vyvinou efektivní systémy řízení provozu, včetně intermodálních systémů a inteligentních dopravních systémů.

Článek 11

Železniční doprava

1. V rámci oblasti působnosti a podmínek této smlouvy a v rámci oblasti působnosti a podmínek příslušných aktů uvedených v příloze I mají železniční podniky, kterým byla v některém z členských států EU nebo některou jihovýchodoevropskou stranou vydána licence, právo přístupu k infrastruktuře ve všech členských státech EU a všech jihovýchodoevropských stranách pro účely provozování mezinárodní osobní nebo nákladní železniční dopravy.

2. V rámci oblasti působnosti a podmínek této smlouvy a v rámci oblasti působnosti a podmínek příslušných aktů uvedených v příloze I nesmí být žádná omezení ohledně platnosti licencí železničních podniků, jejich osvědčení o bezpečnosti, dokladů strojvedoucích a schválení železničních vozidel vydaných EU nebo příslušným orgánem členského státu nebo jihovýchodoevropskou stranou.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/758 ze dne 4. února 2016, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013, pokud jde o úpravu přílohy III uvedeného nařízení (Úř. věst. EU L 126, 14.5.2016, s. 3).

Článek 12

Silniční doprava

Jihovýchodoevropské strany podporují účinnost a bezpečnost silničního provozu a jeho ochranu před vnějšími hrozbami. Cílem spolupráce mezi smluvními stranami je dosáhnout sblížení směrem k provozním standardům a politikám v oblasti silniční dopravy v Evropské unii, zejména prováděním *acquis* v oblasti silniční dopravy podle přílohy I.

Článek 13

Vnitrozemská vodní doprava

Smluvní strany podporují účinnost a bezpečnost provozu na vnitrozemských vodních cestách a jeho ochranu před vnějšími hrozbami. Cílem spolupráce mezi smluvními stranami je dosáhnout sblížení směrem k provozním standardům a politikám v oblasti vnitrozemské vodní dopravy v Evropské unii, zejména prováděním aktů uvedených v příloze I ze strany jihovýchodoevropských stran.

Článek 14

Námořní doprava

Smluvní strany podporují účinný a bezpečný námořní provoz a jeho ochranu před vnějšími hrozbami. Cílem spolupráce mezi smluvními stranami je dosáhnout sblížení směrem k provozním standardům a politikám v oblasti námořní dopravy v Evropské unii, zejména prováděním aktů uvedených v příloze I ze strany jihovýchodoevropských stran.

Článek 15

Usnadnění správních formalit

1. Smluvní strany usnadní správní postupy (formality) pro přejezd z jednoho celního území do jiného podle ustanovení o celní spolupráci obsažených v dohodách platných mezi Evropskou unií na jedné straně a každou z jihovýchodoevropských stran na straně druhé.
2. Za stejným účelem usnadní jihovýchodoevropské strany správní postupy pro přejezd z jednoho celního území do jiného podle ustanovení o celní spolupráci obsažených v dohodách platných mezi nimi.

Článek 16

Zákaz diskriminace

V rámci oblasti působnosti této smlouvy a aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení v ní obsažená, je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti.

Článek 17

Hospodářská soutěž

1. V rámci oblasti působnosti této smlouvy se použijí ustanovení přílohy III. Pokud jsou v jiných dohodách mezi dvěma nebo více smluvními stranami, jako jsou dohody o přidružení, obsažena pravidla týkající se hospodářské soutěže a státní podpory, použijí se mezi těmito stranami tato pravidla.
2. Články 18, 19 a 20 se nepoužijí ve vztahu k ustanovením přílohy III, která se týkají hospodářské soutěže. Použijí se ve vztahu ke státní podpoře.

Článek 18

Prosazování

1. Aniž je dotčen odstavec 2, každá smluvní strana zajistí, aby bylo možné se domáhat práv vyplývajících z této smlouvy, a zejména z aktů uvedených v příloze I, před vnitrostátními soudy.
2. Ve všech otázkách týkajících se platnosti právních předpisů přijatých Evropskou unií a uvedených v příloze I má výlučnou pravomoc Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“).

Článek 19

Výklad

1. Pokud jsou ustanovení této smlouvy a aktů uvedených v příloze I v podstatě shodná s odpovídajícími pravidly Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie a s akty přijatými na základě těchto smluv, vykládají se tato ustanovení při jejich provádění a uplatňování v souladu s příslušnými rozsudky Soudního dvora a rozhodnutími Evropské komise vydanými přede dnem podpisu této smlouvy. Rozsudky a rozhodnutí vydané po dni podpisu této smlouvy se sdělí ostatním smluvním stranám. Na žádost některé ze smluvních stran určí regionální řídicí výbor za pomoci technických výborů důsledky těchto pozdějších rozsudků a rozhodnutí, aby bylo zajištěno řádné fungování této smlouvy. Stávající výklady se sdělí jihovýchodoevropským stranám přede dnem podpisu této smlouvy. Rozhodnutí přijatá regionálním řídicím výborem v rámci tohoto postupu musí být v souladu s judikaturou Soudního dvora.

2. Pokud se ve věci projednávané u soudu nebo tribunálu některé jihovýchodoevropské strany vyskytne otázka výkladu této smlouvy, ustanovení aktů uvedených v příloze I nebo aktů přijatých na jejich základě, která jsou v podstatě shodná s odpovídajícími pravidly Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie nebo s akty přijatými na základě těchto smluv, pak tento soud nebo tribunál, pokud to považuje za nezbytné k vynesení rozsudku, požádá v souladu s přílohou IV Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce. Jihovýchodoevropská strana může formou rozhodnutí a v souladu s přílohou IV stanovit, v jakém rozsahu a jakým způsobem mají její soudy a tribunály toto ustanovení uplatňovat. Toto rozhodnutí se oznámí depozitáři a Soudnímu dvoru. Depozitář uvědomí ostatní smluvní strany. Rozhodnutí o předběžné otázce vydané Soudním dvorem je pro soudy jihovýchodoevropské strany závazné.

Článek 20

Nové právní předpisy

1. Touto smlouvou není dotčeno právo každé jihovýchodoevropské strany při dodržování zásady nediskriminace a ustanovení tohoto článku jednostranně přijímat nové právní předpisy nebo měnit své stávající právní předpisy v oblasti dopravy nebo v související oblasti uvedené v příloze I. Jihovýchodoevropské strany tyto právní předpisy nepřijmou, pokud nejsou v souladu s touto smlouvou.

2. Jakmile jihovýchodoevropská strana přijme nové právní předpisy nebo své právní předpisy změní, uvědomí o tom ostatní smluvní strany prostřednictvím regionálního řídicího výboru nejpozději jeden měsíc od jejich přijetí nebo změny. Na žádost kterékoli smluvní strany příslušný technický výbor do dvou měsíců poté zajistí výměnu názorů na důsledky těchto nových právních předpisů nebo změn na řádné fungování této smlouvy.

3. S ohledem na nové právně závazné akty Evropské unie regionální řídicí výbor:

- a) buď přijme rozhodnutí, kterým se reviduje příloha I tak, že se do ní v případě potřeby začlení na základě vzájemnosti dotýčný nový akt, nebo
- b) přijme rozhodnutí o tom, že se dotýčný nový akt považuje za slučitelný s touto smlouvou, nebo
- c) rozhodne o jakýchkoli jiných opatřeních k zajištění řádného fungování této smlouvy.

4. Pokud jde o nové právně závazné akty Evropské unie, které byly přijaty mezi podpisem této smlouvy a jejím vstupem v platnost a o nichž byly ostatní smluvní strany informovány, považuje se za den předložení den obdržení informace. Regionální řídicí výbor přijme rozhodnutí nejdříve po uplynutí 60 dnů ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 21

Rada ministrů

A. Zřizuje se Rada ministrů. Rada ministrů zajistí, aby byly dosaženy cíle stanovené v této smlouvě, a:

- a) stanoví obecné politické zásady;

- b) přezkoumává pokrok při provádění této smlouvy, včetně opatření v návaznosti na návrhy předložené sociálním fórem;
- c) podává stanoviska ke jmenování ředitele stálého sekretariátu;
- d) rozhodne vzájemnou dohodou o sídle stálého sekretariátu.

Článek 22

Rada ministrů se skládá z jednoho zástupce každé smluvní strany. Kterýkoli členský stát EU se může zúčastnit jako pozorovatel.

Článek 23

Rada ministrů zasedá jednou ročně.

Článek 24

Regionální řídicí výbor

1. Zřizuje se regionální řídicí výbor. Tento výbor odpovídá za správu této smlouvy a zajišťuje její řádné provádění, aniž je dotčen článek 19. Za tímto účelem vydává doporučení a přijímá rozhodnutí v případech stanovených v této smlouvě. Rozhodnutí regionálního řídicího výboru nabývají účinnosti ve smluvních stranách v souladu s jejich vlastními pravidly.
2. Regionální řídicí výbor se skládá z jednoho zástupce a jednoho jeho náhradníka za každou smluvní stranu. Kterýkoli členský stát EU se může zúčastnit jako pozorovatel.
3. Regionální řídicí výbor rozhoduje jednomyslně.
4. Za účelem řádného prosazování této smlouvy si smluvní strany vzájemně vyměňují informace, mimo jiné o nových právních předpisech nebo přijatých rozhodnutích, které se týkají této smlouvy, a na žádost kterékoli smluvní strany zajistí konzultace v rámci regionálního řídicího výboru, a to i o sociálních otázkách.
5. Regionální řídicí výbor přijme svůj jednací řád.
6. Regionálnímu řídicímu výboru předsedá v souladu s pravidly stanovenými v jeho jednacím řádu postupně některá jihovýchodoevropská strana.
7. Předseda regionálního řídicího výboru svolává zasedání alespoň dvakrát ročně za účelem přezkumu obecného fungování této smlouvy, a vyžadují-li to okolnosti, na žádost smluvní strany. Regionální řídicí výbor neustále přezkoumává vývoj judikatury Soudního dvora. Za tímto účelem předkládá Evropská unie jihovýchodoevropským stranám všechny rozsudky Soudního dvora, které se týkají fungování této smlouvy. Regionální řídicí výbor učiní do tří měsíců potřebné kroky k zajištění jednotného výkladu této smlouvy.
8. Regionální řídicí výbor připravuje práci Rady ministrů.

Článek 25

1. Rozhodnutí regionálního řídicího výboru jsou pro smluvní strany závazná. Pokud rozhodnutí regionálního řídicího výboru obsahuje povinnost pro smluvní stranu jednat, přijme uvedená smluvní strana nezbytná opatření a informuje o nich regionální řídicí výbor.
2. Rozhodnutí regionálního řídicího výboru se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a v úředních věstnících jihovýchodoevropských stran. Každé rozhodnutí obsahuje datum, do kdy má být provedeno smluvními stranami, a veškeré další informace, které by se mohly týkat hospodářských subjektů.

Článek 26

Technické výbory

1. Regionální řídicí výbor rozhodne o zřízení technických výborů, které mají formu pracovních skupin ad hoc. Každý technický výbor může v oblasti své působnosti předkládat návrhy k rozhodnutí regionálnímu řídicímu výboru. Technické výbory se skládají ze zástupců smluvních stran. Kterýkoli členský stát EU se může zúčastnit jako pozorovatel.

Jako pozorovatelé se ad hoc přizvou příslušné organizace občanské společnosti, zejména ty působící v oblasti životního prostředí.

2. Technické výbory přijmou své jednací řády.

3. Technickým výborům předsedá v souladu s pravidly stanovenými v jejich jednacích řádech postupně některá jihovýchodoevropská strana.

Článek 27

Sociální fórum

1. Smluvní strany berou náležitý ohled na sociální rozměr a uznávají, že je zapotřebí zapojit na všech příslušných úrovních sociální partnery, a to podporou sociálního dialogu v souvislosti se sledováním provádění této smlouvy a jejích účinků.

2. Zváží potřebu zaměřit pozornost na tyto klíčové oblasti:

a) základní práva pracovníků podle Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Evropské sociální charty, Charty Společenství základních sociálních práv pracovníků a Listiny základních práv Evropské unie;

b) pracovní právo – v souvislosti s podporou lepších pracovních podmínek a lepší životní úrovně;

c) bezpečnost a ochrana zdraví při práci – v souvislosti se zlepšováním pracovního prostředí, pokud jde o bezpečnost a ochranu zdraví pracovníků v odvětví dopravy;

d) rovné příležitosti – s důrazem na zavedení zásady, bude-li to nutné, že muži a ženy by měli za stejnou práci dostávat stejnou odměnu.

3. K řešení těchto sociálních otázek se smluvní strany dohodly na zřízení sociálního fóra. Každá smluvní strana určí v souladu se svými vnitřními postupy své zástupce, kteří se mohou příslušných zasedání sociálního fóra účastnit. Zastoupení zahrnuje vlády, jakož i organizace sociálních partnerů a další příslušné subjekty, které jsou s ohledem na projednávaná témata považovány za vhodné. Na zasedáních je vyžadována přítomnost a účast evropských výborů pro sociální dialog v odvětví dopravy a zástupců Evropského hospodářského a sociálního výboru. Sociální fórum přijme svůj jednací řád.

Článek 28

Stálý sekretariát

Zřizuje se stálý sekretariát. Stálý sekretariát:

a) poskytuje administrativní pomoc Radě ministrů, regionálnímu řídicímu výboru, technickým výborům a sociálnímu fóru;

b) působí jako dohlížitel nad dopravou pro sledování pokroku orientačního rozšíření globální a hlavní sítě TEN-T na západní Balkán;

- c) podporuje provádění agendy šesti zemí západního Balkánu (WB6) v oblasti propojení, aby se zlepšila spojení v rámci západního Balkánu i mezi tímto regionem a Evropskou unií.

Článek 29

Stálý sekretariát je tvořen ředitelem a zaměstnanci podle potřeb Dopravního společenství. Stálý sekretariát může mít také jednoho nebo více zástupců ředitele. Pracovním jazykem je angličtina.

Článek 30

Ředitele stálého sekretariátu jmenuje regionální řídicí výbor po konzultaci s Radou ministrů. Délka jeho funkčního období nepřekročí tři roky. Může být jmenován opětovně. Regionální řídicí výbor stanoví pravidla stálého sekretariátu, zejména pokud jde o přijímání pracovníků, pracovní podmínky a vyváženost složení sekretariátu s ohledem na zeměpisný původ zaměstnanců. Regionální řídicí výbor může jmenovat také jednoho nebo více zástupců ředitele. Zaměstnance vybírá a jmenuje ředitel po konzultaci s regionálním řídicím výborem.

Článek 31

Při plnění své práce jednají ředitel a zaměstnanci stálého sekretariátu nestranně a nesmí vyžadovat ani přijímat pokyny od žádné smluvní strany. Prosazují zájmy Dopravního společenství.

Článek 32

Ředitel stálého sekretariátu nebo jeho jmenovaný náhradník jsou nápomocni při zasedání Rady ministrů, regionálního řídicího výboru, technických výborů a sociálního fóra.

Článek 33

Sídlo stálého sekretariátu se stanoví v souladu s čl. 21 písm. d).

Článek 34

Rozpočet

Každá smluvní strana přispívá do rozpočtu Dopravního společenství podle přílohy V. Výše příspěvků může být na žádost kterékoli smluvní strany každé tři roky přezkoumána a rozhodnutím regionálního řídicího výboru nově stanovena.

Článek 35

Regionální řídicí výbor přijímá každoročně rozpočet Dopravního společenství. Rozpočet kryje provozní náklady Dopravního společenství potřebné k řádnému fungování jeho orgánů. Výdaje každého orgánu jsou stanoveny v různých oddílech rozpočtu. Regionální řídicí výbor přijme rozhodnutí, ve kterém stanoví postup plnění rozpočtu, předkládání a revize účtů a inspekce.

Článek 36

Rozpočet plní ředitel stálého sekretariátu a každoročně předkládá regionálnímu řídicímu výboru zprávu o jeho plnění. Regionální řídicí výbor může podle okolností rozhodnout, že pověří nezávislé auditory kontrolou správného plnění rozpočtu.

Článek 37

Řešení sporů

1. Kterákoli smluvní strana může předložit spornou záležitost, která se týká použití nebo výkladu této smlouvy, regionálnímu řídicímu výboru, s výjimkou případů, kdy tato smlouva stanoví zvláštní postupy.

2. Pokud byl spor předložen regionálnímu řídicímu výboru podle odstavce 1, okamžitě se mezi stranami sporu uspořádají konzultace. Ve věcech, v nichž není Evropská unie stranou sporu, může některá ze stran sporu přizvat ke konzultacím zástupce Unie. Strany sporu mohou vypracovat návrh řešení, který se okamžitě předloží regionálnímu řídicímu výboru. Rozhodnutí přijatá regionálním řídicím výborem v rámci tohoto postupu respektují judikaturu Soudního dvora.

3. Pokud se regionálnímu řídicímu výboru do čtyř měsíců ode dne, kdy mu byla záležitost předložena, nepodaří přijmout rozhodnutí řešící spor, mohou strany sporu předložit věc Soudnímu dvoru, jehož rozhodnutí v této věci je konečné a závazné. Podrobnosti týkající se předkládání sporů Soudnímu dvoru jsou stanoveny v příloze IV.

Článek 38

Zveřejnění informací

1. Všechny subjekty zřízené touto smlouvou nebo podle ní zajistí co největší transparentnost své činnosti. Za tímto účelem má každý občan smluvních stran a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem ve smluvní straně právo na přístup k dokumentům v držení subjektů zřízených touto smlouvou nebo podle ní v souladu se zásadami a podmínkami stanovenými podle odstavce 2.

2. Obecné zásady a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu, které upravují výkon tohoto práva na přístup k dokumentům, stanoví regionální řídicí výbor prostřednictvím pravidel vycházejících z pravidel Evropské unie pro přístup k dokumentům uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Pravidla, která má regionální řídicí výbor přijmout, stanoví správní postup, kterým může být odepření přístupu k dokumentu přehodnoceno nebo přezkoumáno.

3. Pokud dokumenty, které mají v držení subjekty zřízené touto smlouvou nebo podle ní, obsahují informace o životním prostředí ve smyslu čl. 2 bodu 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, přístup k těmto informacím se zajistí v souladu s článkem 4 uvedené úmluvy.

Regionální řídicí výbor přijme pravidla nezbytná k provedení tohoto odstavce. Tato prováděcí pravidla stanoví správní postup, kterým může být odepření přístupu k informacím o životním prostředí přehodnoceno nebo přezkoumáno.

4. Zástupci, delegáti a odborníci smluvních stran, jakož i úředníci a ostatní zaměstnanci, kteří jednají na základě této smlouvy, jsou povinni, a to i po skončení svých funkcí, nevyzrazovat informace, na které se vztahuje profesní tajemství, zejména údaje o podnicích, jejich obchodních vztazích nebo o jejich nákladech.

Článek 39

Třetí země a mezinárodní organizace

1. Smluvní strany v rámci regionálního řídicího výboru na žádost kterékoli smluvní strany vzájemně konzultují:

a) otázky týkající se dopravy, kterým se věnují mezinárodní organizace a regionální iniciativy, a

b) různá hlediska možného vývoje ve vztazích mezi smluvními stranami a třetími zeměmi v oblasti dopravy a fungování významných prvků dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených v této oblasti.

2. Konzultace uvedené v odstavci 1 se v naléhavých případech uskuteční co nejdříve a v každém případě do tří měsíců od podání žádosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. EU L 145, 31.5.2001, s. 43).

Článek 40

Přechodná ujednání

1. Protokoly I až VI obsahují přechodná ujednání a odpovídající období, která se použijí mezi Evropskou unií na jedné straně a dotýcnou jihovýchodoevropskou stranou na straně druhé.
2. Postupný přechod každé jihovýchodoevropské strany k plnému provádění pravidel Dopravního společenství bude předmětem posuzování. Posuzování provádí Evropská komise ve spolupráci s dotýcnou jihovýchodoevropskou stranou. Evropská komise může posuzování zahájit z vlastního podnětu nebo z podnětu dotýcné jihovýchodoevropské strany.
3. Pokud Evropská unie usoudí, že jsou podmínky splněny, informuje o tom regionální řídicí výbor a poté rozhodne, že je dotýcná jihovýchodoevropská strana způsobilá k přechodu do další fáze Dopravního společenství.
4. Pokud Evropská unie usoudí, že podmínky splněny nejsou, sdělí to Evropská komise regionálnímu řídicímu výboru. Evropská unie doporučí dotčené jihovýchodoevropské straně konkrétní zlepšení.

VSTUP V PLATNOST, PŘEZKUM, UKONČENÍ PLATNOSTI A JINÁ USTANOVENÍ

Článek 41

Vstup v platnost

1. Tuto smlouvu její signatáři ratifikují nebo schválí v souladu se svými vlastními postupy. Ratifikační listiny nebo listiny o schválení budou uloženy u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie, který tuto skutečnost oznámí všem ostatním signatářům a plní i ostatní funkce depozitáře.
2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni uložení ratifikačních listin nebo listin o schválení Evropskou unií a nejméně čtyřmi jihovýchodoevropskými stranami. Pro každého signatáře, který tuto dohodu ratifikuje nebo schválí po tomto dni, vstoupí smlouva v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o schválení.
3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 se mohou Evropská unie a alespoň tři jihovýchodoevropské strany rozhodnout prozatímně provádět tuto smlouvu mezi sebou ode dne jejího podpisu, v souladu s právem dotčených smluvních stran, pokud to oznámí depozitáři, který to oznámí ostatním smluvním stranám.

Článek 42

Přezkum

Tato smlouva se přezkoumá na žádost kterékoli smluvní strany a v každém případě pět let od jejího vstupu v platnost.

Článek 43

Ukončení platnosti

1. Kterákoli smluvní strana může tuto smlouvu vypovědět oznámením depozitáři, který toto vypovězení oznámí ostatním smluvním stranám. Pokud tuto smlouvu vypoví Evropská unie, pozbude smlouva platnosti jeden rok ode dne, kdy učinila odpovídající oznámení. Pokud smlouvu vypoví některá jihovýchodoevropská strana, pozbude platnosti pouze ve vztahu k této smluvní straně jeden rok ode dne, kdy učinila odpovídající oznámení.
2. Po přistoupení jihovýchodoevropské strany k Evropské unii přestane být tato smluvní strana automaticky jihovýchodoevropskou stranou podle této smlouvy a místo toho se stane členským státem EU.

Článek 44

Jazyky

Tato smlouva je sepsána v jediném vyhotovení v úředních jazycích orgánů Evropské unie a v úředních jazycích jihovýchodoevropských stran, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Съставено в Брюксел на девети октомври през две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Bruselas, el nueve de octubre de dos mil diecisiete.

V Bruselu dne devátého října dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den niende oktober to tusind og sytten.

Geschehen zu Brüssel am neunten Oktober zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta oktoobrikuu üheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Brussels on the ninth day of October in the year two thousand and seventeen.

Fait à Bruxelles, le neuf octobre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Bruxellesu devetog listopada godine dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì nove ottobre duemiladiciassette.

Briselē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada devītajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktų metų spalio devintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatedik év október havának kilencedik napján.

Magħmul fi Brussell, fid-disa' jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Brussel, negen oktober tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego października roku dwa tysiące siedemnastego.

Feito em Bruxelas, em nove de outubro de dois mil e dezassete.

Întocmit la Bruxelles la nouă octombrie două mii șaptesprezece.

V Bruseli deviateho októbra dvetisícisedemnásť.

V Bruslju, dne devetega oktobra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemäntoista.

Som skedde i Bryssel den nionde oktober år tjugohundrasjutton.

Sačinjeno u Briselu devetog dana oktobra u godini dvijehiljadesedamnaestoj.

Составен во Брисел на деветиот ден од месецот октомври во две илјади и седумнаесеттата година.

Sačinjeno u Briselu devetog dana oktobra dvije hiljade sedamnaeste godine.

BĚŘĚ ně Bruksel, mě něntě tetor, dy mijě e shtatěmbědhjetě.

Сачињено у Бриселу деветог дана октобра у години двијехиљадеседмнаестој.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Për Republikën e Shqipërisë

Za Bosnu i Hercegovinu
Za Bosnu i Hercegovinu
За Босну и Херцеговину

Za Bivšu Jugoslovensku Republiku Makedoniju

Për Kosovën *
Za Kosovo *

Za Crnu Goru

Za Republiku Srbiju

* Ky përcaktim nuk paragjykon qëndrimin ndaj statusit dhe është në përputhje me Rezolutën 1244/1999 dhe Opinionin e Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë mbi shpalljen e pavarësisë së Kosovës.

* Ovaj naziv ne prejudicira stavove o statusu i u skladu je sa RSBUN 1244/1999 i mišljenjem Međunarodnog Suda Pravde o deklaraciji o nezavisnosti Kosova.

PŘÍLOHA I

PRAVIDLA PRO ODVĚTVÍ DOPRAVY A SOUVISEJÍCÍ ZÁLEŽITOSTI

PŘÍLOHA I.1

PRAVIDLA PRO DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURU TVOŘÍCÍ JIHOVÝCHODOEVROPSKOU HLAVNÍ SÍŤ

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu s hlavní smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Rozvoj transevropské dopravní sítě (TEN-T)	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU, (Úř. věst. EU L 348, 20.12.2013, s. 1). Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/758 ze dne 4. února 2016, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013, pokud jde o úpravu přílohy III uvedeného nařízení, (Úř. věst. EU L 126, 14.5.2016, s. 3).

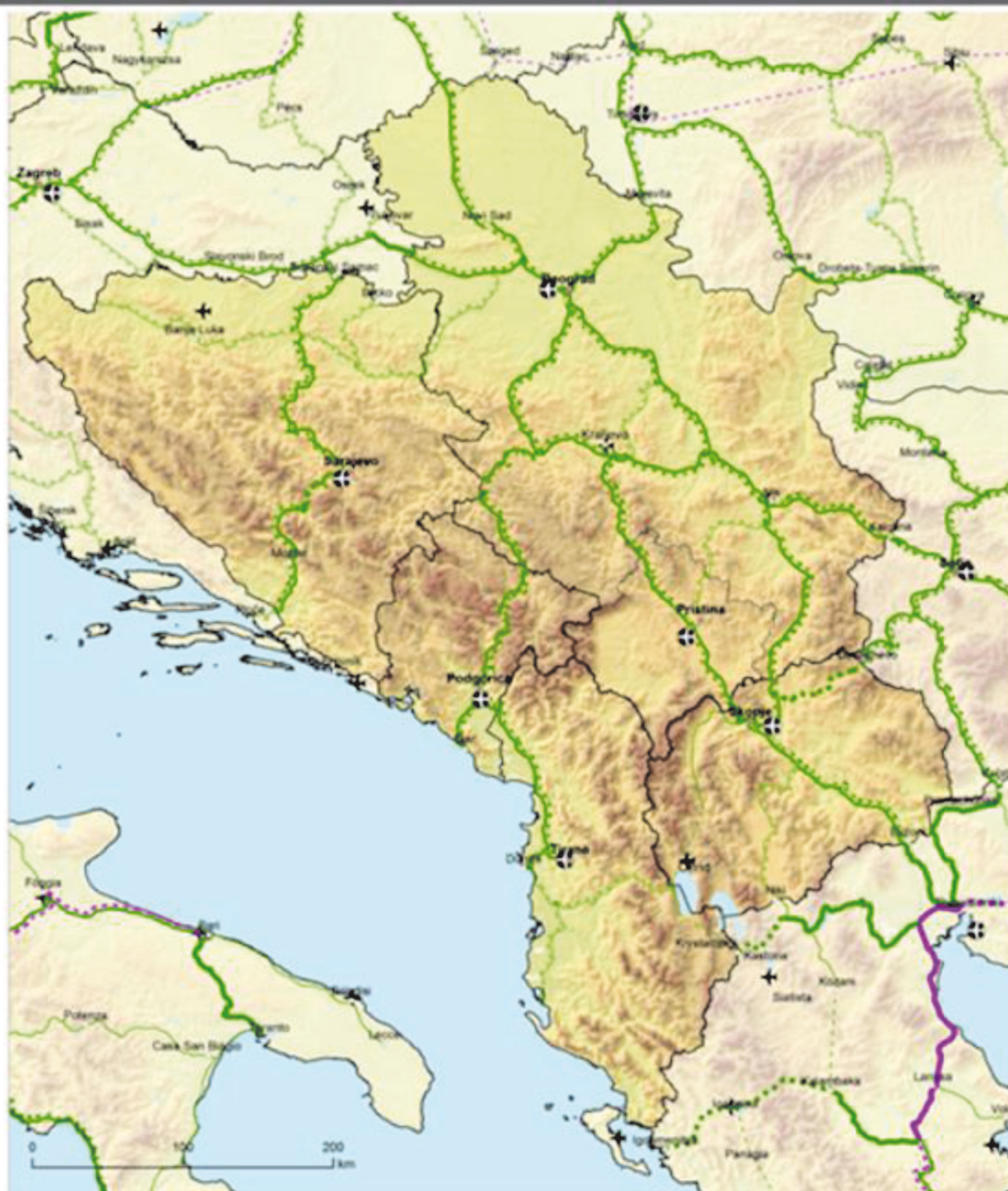
MAPY ORIENTAČNÍHO ROZŠÍŘENÍ TEN-T NA ZÁPADNÍ BALKÁN (HLAVNÍ A GLOBÁLNÍ SÍTĚ)

Orientační rozšíření do sousedních zemí:
 Globální síť Železnice a letišť
 Hlavní síť Železnice (osobní doprava) a letišť
 Oblast západního Balkánu

15

Orientační rozšíření do sousedních zemí

Globální a hlavní síť: Silnice, přístavy, kombinované terminály železniční a silniční dopravy a letiště

Oblast západního Balkánu

13

PŘÍLOHA I.2

PRAVIDLA PRO ŽELEZNIČNÍ DOPRAVU

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu s hlavní smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Přístup na trh	Nařízení č. 11 o odstranění diskriminace v oblasti přepravních sazeb a podmínek, kterým se provádí čl. 79 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. EU 52, 16.8.1960, s. 1121). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. EU L 343, 14.12.2012, s. 32). Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 869/2014 ze dne 11. srpna 2014 o nových službách v osobní železniční dopravě (Úř. věst. EU L 239, 12.8.2014, s. 1). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/10 ze dne 6. ledna 2015 o kritériích pro žadatele o přidělení kapacity železniční infrastruktury a o zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 870/2014 (Úř. věst. EU L 3, 7.1.2015, s. 34). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/171 ze dne 4. února 2015 o některých aspektech postupu vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. EU L 29, 5.2.2015, s. 3). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/909 ze dne 12. června 2015 o způsobech výpočtu nákladů přímo vynaložených na provoz železniční dopravy (Úř. věst. EU L 148, 13.6.2015, s. 17). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1100 ze dne 7. července 2015 o povinnosti členských států předkládat zprávy v rámci sledování železničního trhu (Úř. věst. EU L 181, 9.7.2015, s. 1). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/545 ze dne 7. dubna 2016 o postupech a kritériích týkajících se rámcových dohod pro přidělování kapacity železniční infrastruktury (Úř. věst. EU L 94, 8.4.2016, s. 1). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu (Úř. věst. EU L 276, 20.10.2010, s. 22).
Vystavování osvědčení a licencí strojvedoucích	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství (Úř. věst. EU L 315, 3.12.2007, s. 51). Nařízení Komise (EU) č. 36/2010 ze dne 3. prosince 2009 o vzorech Společenství pro licenci strojvedoucího, doplňková osvědčení, ověřené opisy doplňkových osvědčení a formuláře žádosti o licenci strojvedoucího podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES (Úř. věst. EU L 13, 19.1.2010, s. 1). Rozhodnutí Komise 2010/17/ES ze dne 29. října 2009 o přijetí základních parametrů pro rejstříky licencí strojvedoucích a doplňkových osvědčení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/59/ES (Úř. věst. EU L 8, 13.1.2010, s. 17). Rozhodnutí Komise 2011/765/EU ze dne 22. listopadu 2011 o kritériích pro uznávání školicích středisek zapojených do školení strojvedoucích, o kritériích pro uznávání zkoušejících strojvedoucích a o kritériích pro organizaci zkoušek v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES (Úř. věst. EU L 314, 29.11.2011, s. 36).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Interoperabilita	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ze dne 11. května 2016 o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. EU L 138, 26.5.2016, s. 44). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (Úř. věst. EU L 191, 18.7.2008, s. 1). (Viz ovšem článek 58 směrnice (EU) 2016/797), Rozhodnutí Komise 2009/965/ES ze dne 30. listopadu 2009 o referenčním dokumentu uvedeném v čl. 27 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (Úř. věst. EU L 341, 22.12.2009, s. 1). Nařízení Komise (EU) č. 1299/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technických specifikacích pro interoperabilitu subsystému infrastruktura železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 1). Nařízení Komise (EU) č. 1300/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technických specifikacích pro interoperabilitu týkajících se přístupnosti železničního systému Unie pro osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 110). Nařízení Komise (EU) č. 1301/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému energie železničního systému v Unii (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 179). Nařízení Komise (EU) č. 1302/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému kolejová vozidla – lokomotivy a kolejová vozidla pro přepravu osob železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 228). Nařízení Komise (EU) č. 1303/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se „bezpečnosti v železničních tunelech“ železničního systému Evropské unie (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 394). Nařízení Komise (EU) č. 1304/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „kolejová vozidla – hluk“, kterou se mění rozhodnutí 2008/232/ES a zrušuje rozhodnutí 2011/229/EU (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 421). Nařízení Komise (EU) č. 1305/2014 ze dne 11. prosince 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Využití telematiky v nákladní dopravě“ železničního systému Evropské unie a o zrušení rozhodnutí (ES) č. 62/2006 (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 438). Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/665/EU ze dne 4. října 2011 o evropském registru povolených typů železničních vozidel (Úř. věst. EU L 64, 8.10.2011, s. 32). Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/880/EU ze dne 26. listopadu 2014 o společných specifikacích registru železniční infrastruktury a o zrušení prováděcího rozhodnutí 2011/633/EU (Úř. věst. EU L 356, 12.12.2014, s. 489). Rozhodnutí Komise 2012/757/EU ze dne 14. listopadu 2012 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystému „provoz a řízení dopravy“ železničního systému v Evropské unii a o změně rozhodnutí 2007/756/ES (Úř. věst. EU L 345, 15.12.2012, s. 1). Rozhodnutí Komise 2011/229/EU ze dne 4. dubna 2011 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „kolejová vozidla – hluk“ transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. EU L 99, 13.4.2011, s. 1). Rozhodnutí Komise 2011/291/EU ze dne 26. dubna 2011 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému kolejová vozidla – lokomotivy a kolejová vozidla pro přepravu osob transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. EU L 139, 26.5.2011, s. 1). Nařízení Komise (EU) č. 454/2011 ze dne 5. května 2011 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystému „využití telematiky v osobní dopravě“ transevropského železničního systému (Úř. věst. EU L 123, 12.5.2011, s. 11). Rozhodnutí Komise 2011/314/EU ze dne 12. května 2011 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystému „provoz a řízení dopravy“ transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. EU L 144, 31.5.2011, s. 1).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
	Nařízení Komise (EU) č. 201/2011 ze dne 1. března 2011 o vzoru prohlášení o shodě s povoleným typem železničního vozidla (Úř. věst. EU L 57, 2.3.2011, s. 8). Nařízení Komise (EU) 2016/919 ze dne 27. května 2016 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystémů „Řízení a zabezpečení“ železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. EU L 158, 15.6.2016, s. 158). Nařízení Komise (EU) č. 321/2013 ze dne 13. března 2013 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „kolejová vozidla – nákladní vozy“ železničního systému v Evropské unii a o zrušení rozhodnutí Komise 2006/861/ES (Úř. věst. EU L 104, 12.4.2013, s. 1). Rozhodnutí Komise 2010/713/EU ze dne 9. listopadu 2010 o modulech pro postupy posuzování shody, vhodnosti pro použití a ES ověřování, které mají být použity v technických specifikacích pro interoperabilitu přijatých na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES (Úř. věst. EU L 319, 4.12.2010, s. 1).
Agentura Evropské unie pro železnice	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (Úř. věst. EU L 138, 26.5.2016, s. 1).
Bezpečnost železnic	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. EU L 138, 26.5.2016, s. 102). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. EU L 164, 30.4.2004, s. 44). (Viz ovšem článek 34 směrnice (EU) 2016/798). Nařízení Komise (ES) č. 653/2007 ze dne 13. června 2007 o používání společného evropského vzoru pro osvědčení o bezpečnosti a žádosti podle článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES a o platnosti osvědčení o bezpečnosti předkládaných podle směrnice 2001/14/ES (Úř. věst. EU L 153, 14.6.2007, s. 9). Nařízení Komise (EU) č. 445/2011 ze dne 10. května 2011 o systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů a o změně nařízení (ES) č. 653/2007 (Úř. věst. EU L 122, 11.5.2011, s. 22). Nařízení Komise (EU) č. 1158/2010 ze dne 9. prosince 2010 o společné bezpečnostní metodě pro posuzování shody s požadavky pro získání osvědčení o bezpečnosti železnic (Úř. věst. EU L 326, 10.12.2010, s. 11). Nařízení Komise (EU) č. 1169/2010 ze dne 10. prosince 2010 o společné bezpečnostní metodě pro posuzování shody s požadavky pro získání schválení z hlediska bezpečnosti železnic (Úř. věst. EU L 327, 11.12.2010, s. 13). Nařízení Komise (EU) č. 1078/2012 ze dne 16. listopadu 2012 o společné bezpečnostní metodě sledování, kterou mají používat železniční podniky, provozovatelé infrastruktury pro získání osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti a subjekty odpovědné za údržbu (Úř. věst. EU L 320, 17.11.2012, s. 8). Nařízení Komise (EU) č. 1077/2012 ze dne 16. listopadu 2012 o společné bezpečnostní metodě pro dozor vykonávaný vnitrostátními bezpečnostními orgány po vydání osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti, (Úř. věst. EU L 320 17.11.2012, s. 3). Rozhodnutí Komise 2009/460/ES ze dne 5. června 2009 o přijetí společné bezpečnostní metody posuzování stupně dosažení bezpečnostních cílů podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES (Úř. věst. EU L 150, 13.6.2009, s. 11).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Pozemní přeprava nebezpečných věcí	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. EU L 260, 30.9.2008, s. 13).
Přepřavitelná tlaková zařízení	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/35/EU ze dne 16. června 2010 o přepravitelných tlakových zařízeních a o zrušení směrnic Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES (Úř. věst. EU L 165, 30.6.2010, s. 1).
Sociální oblast – pracovní doba	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. EU L 299, 18.11.2003, s. 9). Směrnice Rady 2005/47/ES ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě – Dohody uzavřené mezi Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a Společenstvím evropských železnic (CER) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě (Úř. věst. EU L 195, 27.7.2005, s. 15).
Práva cestujících	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. EU L 315, 3.12.2007, s. 14).

PŘÍLOHA I.3

PRAVIDLA PRO SILNIČNÍ DOPRAVU

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu s hlavní smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Infrastruktura pro výběr poplatků za užívání pozemních komunikací – roční daně z vozidel	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, (Úř. věst. EU L 187, 20.7.1999, s. 42).
Přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. EU L 300, 14.11.2009, s. 51).
Sociální oblast – doba řízení a doby odpočinku	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1. Nařízení Komise (EU) č. 581/2010 ze dne 1. července 2010 o stanovení maximálních časových úseků pro stahování příslušných údajů z přístroje ve vozidle a z karty řidiče (Úř. věst. EU L 168, 2.7.2010, s. 16).
Tachograf	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (Úř. věst. EU L 60, 28.2.2014, s. 1). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/68 ze dne 21. ledna 2016 o společných postupech a specifikacích nezbytných pro propojení elektronických rejstříků karet řidiče (Úř. věst. EU L 15, 22.1.2016, s. 51). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/799 ze dne 18. března 2016, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014, kterým se stanoví požadavky na konstrukci, zkoušení, montáž, provoz a opravy tachografů a jejich součástí, (Úř. věst. EU L 139, 26.5.2016, s. 1). Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, (Úř. věst. ES L 370, 31.12.1985, s. 8). (Viz ovšem článek 46“ nařízení (EU) č. 165/2014)
Prosazování právních předpisů v sociální oblasti	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. EU L 102, 11.4.2006, s. 35).
Formulář potvrzení o činnostech	Rozhodnutí Komise 2007/230/ES ze dne 12. dubna 2007 o formuláři o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě Úř. věst. EU L 99, 14.4.2007, s. 14).
Pracovní doba	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (Úř. věst. EU L 80, 23.3.2002, s. 35).
Přepravitelná tlaková zařízení	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/35/EU ze dne 16. června 2010 o přepravitelných tlakových zařízeních a o zrušení směrnic Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES (Úř. věst. EU L 165, 30.6.2010, s. 1).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Technické prohlídky	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/45/EU ze dne 3. dubna 2014 o pravidelných technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o zrušení směrnice 2009/40/ES (Úř. věst. EU L 127, 29.4.2014, s. 51). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40/ES ze dne 6. května 2009 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. EU L 141, 6.6.2009, s. 12).
Silniční kontroly	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/47/EU ze dne 3. dubna 2014 o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných v Unii a o zrušení směrnice 2000/30/ES (Úř. věst. EU L 127, 29.4.2014, s. 134). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/30/ES ze dne 6. června 2000 o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných ve Společenství (Úř. věst. EU L 203, 10.8.2000, s. 1).
Omezovače rychlosti	Směrnice Rady 92/6/EHS ze dne 10. února 1992 o montáži a použití omezovačů rychlosti u určitých kategorií motorových vozidel ve Společenství, Úř. věst. L 57, 2.3.1992, s. 27).
Bezpečnostní pásy	Směrnice Rady 91/671/EHS ze dne 16. prosince 1991 o povinném používání bezpečnostních pásů a dětských zádržných systémů ve vozidlech (Úř. věst. EU L 373, 31.12.1991, s. 26).
Zrcátka	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/38/ES ze dne 11. července 2007 o dovybavení těžkých nákladních vozidel registrovaných ve Společenství zrcátka (Úř. věst. EU L 184, 14.7.2007, s. 25).
Registrační doklady	Směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. EU L 138, 1.6.1999, s. 57). Směrnice Rady 2006/103/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti dopravní politiky (Úř. věst. EU L 363, 20.12.2006, s. 344).
Školení řidičů	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS, Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4.
Řidičský průkaz	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech. Úř. věst. EU L 403, 30.12.2006, s. 18). Nařízení Komise (EU) č. 383/2012 ze dne 4. května 2012, kterým se stanoví technické požadavky týkající se řidičských průkazů, které zahrnují paměťové médium (mikročip) (Úř. věst. EU L 120, 5.5.2012, s. 1).
Přeshraniční výměna informací	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu (Úř. věst. EU L 68, 13.3.2015, s. 9).
Pozemní přeprava nebezpečných věcí	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. EU L 260, 30.9.2008, s. 13).
Kontroly při silniční přepravě nebezpečných věcí	Směrnice Rady 95/50/ES ze dne 6. října 1995 o jednotných postupech kontroly při silniční přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. EU L 249, 17.10.1995, s. 35).
Tunely	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/54/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě (Úř. věst. EU L 167, 30.4.2004, s. 39).
Řízení bezpečnosti silniční infrastruktury	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury (Úř. věst. EU L 319, 29.11.2008, s. 59).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Rozměry a hmotnosti vozidel	Směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz, (Úř. věst. EU L 235, 17.9.1996, s. 59).
Práva cestujících	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. EU L 55, 28.2.2011, s. 1).
Čistá vozidla a/nebo infrastruktura pro alternativní paliva	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/33/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře čistých a energeticky účinných silničních vozidel (Úř. věst. EU L 120, 15.5.2009, s. 5). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. EU L 307, 28.10.2014, s. 1).
Inteligentní dopravní systémy	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy (Úř. věst. EU L 207, 6.8.2010, s. 1). Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/453/EU ze dne 13. července 2011 o přijetí pokynů k podávání zpráv členskými státy na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU (Úř. věst. EU L 193, 23.7.2011, s. 48). Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/209 ze dne 12. února 2016 o žádosti o normalizaci týkající se inteligentních dopravních systémů (ITS) v městských oblastech podané evropským normalizačním organizacím na podporu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy (Úř. věst. EU L 39, 16.2.2016, s. 48). Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o harmonizované poskytování interoperabilní služby eCall v celé Unii (Úř. věst. EU L 91, 3.4.2013, s. 1). Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 885/2013 ze dne 15. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU o inteligentních dopravních systémech, pokud jde o poskytování informačních služeb týkajících se bezpečných a chráněných parkovacích míst pro nákladní a užitková vozidla (Úř. věst. EU L 247, 18.9.2013, s. 1). Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 886/2013 ze dne 15. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o údaje a postupy pro poskytování minimálních univerzálních informací o dopravním provozu souvisejících s bezpečností silničního provozu uživatelům, pokud možno bezplatně (Úř. věst. EU L 247, 18.9.2013, s. 6). Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/962 ze dne 18. prosince 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o poskytování informačních služeb o dopravním provozu v reálném čase v celé EU (Úř. věst. EU L 157, 23.6.2015, s. 21). Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 585/2014/EU ze dne 15. května 2014 o zavedení interoperabilní služby eCall v celé EU (Úř. věst. EU L 164, 3.6.2014, s. 6).
Systémy pro výběr mýtného	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/52/ES ze dne 29. dubna 2004 o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného ve Společenství (Úř. věst. EU L 166, 30.4.2004, s. 124). Rozhodnutí Komise 2009/750/ES ze dne 6. října 2009 o definici evropské služby elektronického mýtného a jejích technických prvků (Úř. věst. EU L 268, 13.10.2009, s. 11).
Schvalování typu	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. EU L 263, 9.10.2007, s. 1).

PŘÍLOHA I.4

PRAVIDLA PRO NÁMOŘNÍ DOPRAVU

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu s hlavní smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Námořní politika	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ze dne 30. listopadu 2011 o zavedení programu na podporu dalšího rozvoje integrované námořní politiky (Úř. věst. EU L 132, 5.12.2011, s. 1).
Přístup na trh	Nařízení (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. ES L 364, 12.12.1992, s. 7). Nařízení Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi (Úř. věst. ES L 378, 31.12.1986, s. 1). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 789/2004 ze dne 21. dubna 2004 o převodu nákladních a osobních plavidel mezi registry ve Společenství a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 613/91 (Úř. věst. EU L 138, 30.4.2004, s. 19). Nařízení Rady (EHS) č. 4058/86 ze dne 22. prosince 1986 o koordinovaném postupu k zajištění volného přístupu k nákladu v zaoceánské dopravě (Úř. věst. ES L 378, 31.12.1986, s. 21).
Mezinárodní vztahy	Nařízení Rady (EHS) č. 4057/86 ze dne 22. prosince 1986 o nekalých cenových praktikách v námořní dopravě (Úř. věst. ES L 378, 31.12.1986, s. 14).
Mezinárodní dohody	Rozhodnutí Rady 2012/22/EU ze dne 12. prosince 2011 o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 s výjimkou jeho článků 10 a 11 (Úř. věst. EU L 8, 12.1.2012, s. 1). Rozhodnutí Rady 2012/23/EU ze dne 12. prosince 2011 o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, pokud jde o jeho články 10 a 11 (Úř. věst. EU L 8, 12.1.2012, s. 13).
Subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí – uznané subjekty	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/15/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 47). Rozhodnutí Komise 2009/491/ES ze dne 16. června 2009 o kritériích pro rozhodování o tom, kdy lze činnost subjektu jednajícího jménem státu vlajky považovat za nepřijatelné ohrožení bezpečnosti a životního prostředí (Úř. věst. EU L 162, 25.6.2009, s. 6). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 11). Nařízení Komise (EU) č. 788/2014 ze dne 18. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro ukládání pokut a penále a zrušení uznání subjektů pověřených inspekcemi a prohlídkami lodí podle článků 6 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 (Úř. věst. EU L 214, 19.7.2014, s. 12).
Stát vlajky	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/21/ES ze dne 23. dubna 2009 o souladu s požadavky na stát vlajky (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 132).
Státní přístavní inspekce	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 57).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Kontrola provozu plavidel	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS (Úř. věst. ES L 208, 5.8.2002, s. 10).
Mezinárodní předpis pro řízení bezpečnosti	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 336/2006 ze dne 15. února 2006 o provádění Mezinárodního předpisu pro řízení bezpečnosti ve Společenství a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 3051/95 (Úř. věst. EU L 64, 4.3.2006, s. 1).
Ohlašovací formality	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich a o zrušení směrnice 2002/6/ES (Úř. věst. EU L 283, 29.10.2010, s. 1).
Lodní výstroj	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/90/EU ze dne 23. července 2014 o lodní výstroji a o zrušení směrnice Rady 96/98/ES (Úř. věst. EU L 257, 28.8.2014, s. 146).
Osobní lodě	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/25/ES ze dne 14. dubna 2003 o zvláštních požadavcích na stabilitu osobních lodí typu ro-ro (Úř. věst. EU L 123, 17.5.2003, s. 22). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009 o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 24). Směrnice Rady 98/41/ES ze dne 18. června 1998 o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich (Úř. věst. EU L 188, 2.7.1998, s. 35). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ze dne 6. května 2009 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. EU L 163, 25.6.2009, s. 1). Směrnice Rady 1999/35/ES ze dne 29. dubna 1999 o systému povinných prohlídek pro bezpečné provozování liniové dopravy loděmi typu ro-ro a vysokorychlostními osobními plavidly (Úř. věst. ES L 138, 1.6.1999, s. 1).
Bezpečnost rybářských plavidel	Směrnice Rady 97/70/ES ze dne 11. prosince 1997, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů (Úř. věst. ES L 34, 9.2.1998, s. 1).
Ropné tankery	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 530/2012 ze dne 13. června 2012 o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem (Úř. věst. EU L 172, 30.6.2012, s. 3).
Lodě přepravující hromadné náklady	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/96/ES ze dne 4. prosince 2001, kterou se stanoví harmonizované požadavky a postupy pro bezpečnou nakládku a vykládku lodí přepravujících hromadné náklady (Úř. věst. ES L 13, 16.1.2002, s. 9).
Vyšetřování nehod	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/18/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy a kterou se mění směrnice Rady 1999/35/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 114). Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 651/2011 ze dne 5. července 2011, kterým se přijímá jednací řád rámce stálé spolupráce zavedeného členskými státy ve spolupráci s Komisí podle článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/18/ES (Úř. věst. EU L 177, 6.7.2011, s. 18). Nařízení Komise (EU) č. 1286/2011 ze dne 9. prosince 2011, kterým se přijímá společná metodika vyšetřování námořních nehod a mimořádných událostí vypracovaná podle čl. 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/18/ES (Úř. věst. EU L 328, 10.12.2011, s. 36).
Pojištění	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/20/ES ze dne 23. dubna 2009 o pojištění majitelů lodí pro námořní nároky (Úř. věst. EU L 131, 28.5.2009, s. 128).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Znečištění z lodí	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí, včetně trestních sankcí, za protiprávní jednání v oblasti znečišťování (Úř. věst. EU L 255, 30.9.2005, s. 11).
Lodní odpad	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu (Úř. věst. ES L 332, 28.12.2000, s. 81).
Organické sloučeniny cínu	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 782/2003 ze dne 14. dubna 2003 o zákazu organických sloučenin cínu na lodích (Úř. věst. EU L 115, 9.5.2003, s. 1).
Námořní bezpečnost	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004 ze dne 31. března 2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení (Úř. věst. EU L 129, 29.4.2004, s. 6). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů (Úř. věst. EU L 310, 25.11.2005, s. 28). Nařízení Komise (ES) č. 324/2008 ze dne 9. dubna 2008, kterým se stanoví revidované postupy provádění inspekcí Komise v oblasti námořní bezpečnosti (Úř. věst. EU L 98, 10.4.2008, s. 5).
Výcvik námořníků	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ze dne 19. listopadu 2008 o minimální úrovni výcviku námořníků (Úř. věst. EU L 323, 3.12.2008, s. 33). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ze dne 7. září 2005 o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy (Úř. věst. EU L 255, 30.9.2005, s. 160).
Sociální aspekty	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/54/EU ze dne 20. listopadu 2013 o některých povinnostech států vlajky ohledně souladu s Úmluvou o práci na moři z roku 2006 a jejího prosazování (Úř. věst. EU L 329, 10.12.2013, s. 1). Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) (Úř. věst. ES L 167, 2.7.1999, s. 33). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/95/ES ze dne 13. prosince 1999 o uplatňování ustanovení o pracovní době námořníků na palubách plavidel, která využívají přístavy Společenství (Úř. věst. ES L 14, 20.1.2000, s. 29). Směrnice Rady 2009/13/ES ze dne 16. února 2009, kterou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a kterou se mění směrnice 1999/63/ES, (Úř. věst. EU L 124, 20.5.2009, s. 30). Směrnice Rady 92/29/EHS ze dne 31. března 1992 o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel (Úř. věst. ES L 113, 30.4.1992, s. 19).
Moře a vnitrozemské vodní cesty	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. EU L 334, 17.12.2010, s. 1).
Přepravitelná tlaková zařízení	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/35/EU ze dne 16. června 2010 o přepravitelných tlakových zařízeních a o zrušení směrnic Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES (Úř. věst. EU L 165, 30.6.2010, s. 1).
Evropská agentura pro námořní bezpečnost	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. ES L 208, 5.8.2002, s. 1).
Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) a kterým se mění nařízení o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění z lodí (Úř. věst. ES L 324, 29.11.2002, s. 1).

PŘÍLOHA I.5

PRAVIDLA PRO VNITROZEMSKOU VODNÍ DOPRAVU

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu s hlavní smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Přístup na trh	Nařízení Rady (ES) č. 1356/96 o společných pravidlech, která se vztahují na přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách mezi členskými státy s cílem zavedení svobody poskytování těchto přepravních služeb (Úř. věst. EU L 175, 13.7.1996, s. 7). Nařízení Rady (EHS) č. 3921/91, kterým se stanoví podmínky, za nichž může dopravce nerezident provozovat přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách uvnitř členského státu (Úř. věst. EU L 373, 31.12.1991, s. 1). Nařízení Rady (ES) č. 718/99 ze dne 29. března 1999 o politice podpory vnitrozemské vodní dopravy, pokud jde o kapacitu loďstva Společenství (Úř. věst. EU L 90, 2.4.1999, s. 1). Směrnice Rady 96/75/ES ze dne 19. listopadu 1996 o systémech pronájmu plavidel a tvorby cen ve vnitrostátní a mezinárodní vnitrozemské vodní dopravě ve Společenství (Úř. věst. EU L 304, 27.11.1996, s. 12). Nařízení Rady (EHS) č. 2919/85 ze dne 17. října 1985, kterým se stanoví podmínky přístupu k režimu podle Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, vztahující se na plavidla plavby na Rýně (Úř. věst. EU L 280, 22.10.1985, s. 4).
Přístup k povolání	Směrnice Rady 87/540/EHS ze dne 9. listopadu 1987 o přístupu k povolání provozovatele nákladní dopravy po vnitrozemských vodních cestách ve vnitrostátní a mezinárodní dopravě a o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a ostatních dokladů formální způsobilosti pro toto povolání (Úř. věst. EU L 322, 12.11.1987, s. 20).
Osvědčení vůdců plavidel	Směrnice Rady 91/672/EHS ze dne 16. prosince 1991 o vzájemném uznávání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. EU L 377, 31.12.1991, s. 48). Směrnice Rady 96/50/ES ze dne 23. července 1996 o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství (Úř. věst. EU L 235, 17.9.1996, s. 31).
Bezpečnost / technické požadavky	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/100/ES ze dne 16. září 2009 o vzájemném uznávání lodních osvědčení plavidel vnitrozemské plavby (Úř. věst. EU L 259, 2.10.2009, s. 8). Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES (Úř. věst. EU L 252, 16.9.2016, s. 118). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L EU 389, 30.12.2006, s. 1). (Viz však článek 38 směrnice (EU) 2016/1629)
Pozemní přeprava nebezpečných věcí	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. EU L 260, 30.9.2008, s. 13).
Říční informační služby (RIS)	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES ze dne 7. září 2005 o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství, Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 152. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 909/2013 ze dne 10. září 2013 o technických specifikacích pro systém k zobrazování elektronických plavebních map a informací pro vnitrozemskou plavbu (vnitrozemský ECDIS) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES (Úř. věst. EU L 258, 28.9.2013, s. 1).

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
	Nařízení Komise (EU) č. 164/2010 ze dne 25. ledna 2010 o technických specifikacích pro systém elektronických zpráv pro vnitrozemskou plavbu podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství, Úř. věst. L 57, 6.3.2010, s. 1. Nařízení Komise (ES) č. 416/2007 ze dne 22. března 2007 o technických specifikacích pro zprávy vůdcům plavidel podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství, Úř. věst. L 105, 23.4.2007, s. 88. Nařízení Komise (ES) č. 415/2007 ze dne 13. března 2007 o technických specifikacích pro systémy sledování polohy a pohybu plavidel podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství, Úř. věst. L 105, 23.4.2007, s. 35. Nařízení Komise (ES) č. 414/2007 ze dne 13. března 2007 o technických pokynech pro plánování, zavádění a provozování říčních informačních služeb (RIS) podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství, Úř. věst. L 105, 23.4.2007, s. 1.
Životní prostředí	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby (Úř. věst. EU L 140, 5.6.2009, s. 88). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES (Úř. věst. EU L 252, 16.9.2016, s. 53).
	Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (Úř. věst. EU L 59, 27.2.1998, s. 1). (Viz však článek 64 směrnice (EU) 2016/1628) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/26/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se mění směrnice 97/68/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (rozšiřuje oblast působnosti na motory ve vnitrozemských plavidlech) (Úř. věst. EU L 146, 30.4.2004, s. 1).
Moře a vnitrozemské vodní cesty	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. EU L 334, 17.12.2010, s. 1).

PŘÍLOHA I.6

PRAVIDLA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PRO ODVĚTVÍ DOPRAVY

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu se smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v následujících protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Posuzování vlivů	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. EU L 026, 28.1.2012, s. 1). a úmluva z Espoo. „Všechny záměry spadající do oblasti působnosti této smlouvy budou podléhat posouzení vlivů na životní prostředí v souladu se standardy EU. V souladu s požadavky úmluvy z Espoo by navíc měly být zohledněny přeshraniční aspekty.“ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. EU L 197, 21.7.2001, s. 30). Protokol o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí k úmluvě z Espoo. „Všechny plány a programy v oblasti dopravy budou v příslušných případech podléhat posouzení vlivů na životní prostředí podobnému tomu, jež je stanoveno ve směrnici o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí. V souladu s požadavky Protokolu o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí k úmluvě z Espoo by navíc měly být zohledněny přeshraniční aspekty.“
Ochrana	Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. EU L 206, 22.7.1992, s. 7). „Pokud bude mít projekt pravděpodobně vliv na lokality významné pro ochranu přírody, provede se odpovídající posouzení důsledků pro ochranu přírody, které je rovnocenné posouzení stanovenému v článku 6 směrnice o stanovištích.“
Paliva	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. EU L 350, 28.12.1998, s. 58). Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/802 ze dne 11. května 2016 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech (Úř. věst. EU L 132, 21.5.2016, s. 58).
Vodní politika	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1). „Všechny dopravní projekty v oblasti plavby spadající do oblasti působnosti této smlouvy by měly být koncipovány a realizovány v souladu s čl. 4 odst. 7 rámcové směrnice o vodě“. Všechny dopravní projekty v oblasti plavby spadající do oblasti působnosti této smlouvy by měly být v příslušných případech prováděny v souladu se společným prohlášením o vnitrozemské plavbě a environmentální udržitelnosti v povodí řeky Dunaje přijatým Mezinárodní komisí pro ochranu Dunaje, Dunajskou komisí a Sávkou komisí.

PŘÍLOHA I.7

PRAVIDLA ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK PRO ODVĚTVÍ DOPRAVY

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů Evropské unie jsou použitelná v souladu se smlouvou a přílohou II o horizontálních úpravách, pokud není v této příloze nebo v následujících protokolech I až VI uvedeno jinak. V případě potřeby jsou dále stanoveny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty.

Následující akty Evropské unie odkazují na nejnovější znění těchto aktů, jak byly naposledy změněny.

Oblast právní úpravy	Právní předpisy
Přezkumné řízení	Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. EU L 395 30.12.1989, s. 33). Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. EU L 76, 23.3.1992, s. 14).
Zadávací řízení	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. EU L 94, 28.3.2014, s. 1). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. EU L 94, 28.3.2014, s. 65). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1986 ze dne 11. listopadu 2015, kterým se stanoví standardní formuláře pro zveřejňování oznámení v oblasti zadávání veřejných zakázek a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 842/2011, (Úř. věst. EU L 296, 12.11.2015, s. 1).
Veřejné služby	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. EU L 315, 3.12.2007, s. 1).

PŘÍLOHA II

HORIZONTÁLNÍ ÚPRAVY A NĚKTERÁ PROCESNÍ PRAVIDLA

Ustanovení aktů uvedených v příloze I jsou použitelná v souladu s hlavní smlouvou a body 1 až 3 této přílohy, pokud příloha I nestanoví jinak. Zvláštní úpravy nezbytné pro jednotlivé akty stanoví příloha I.

Tato smlouva je použitelná v souladu s procesními pravidly stanovenými v bodech 4 a 6 této přílohy.

1. ÚVODNÍ ČÁSTI AKTŮ

Preambule uvedených aktů se pro účely této smlouvy neupravují. Jsou významné v rozsahu nezbytném pro řádný výklad a použití ustanovení uvedených aktů v rámci této smlouvy.

2. ZVLÁŠTNÍ TERMINOLOGIE AKTŮ

Pro následující výrazy používané v aktech uvedených v příloze I platí, že:

- a) „Evropským společenstvím“, „Společenstvím“, „Evropskou unií“ a „Unii“ se rozumí „prostor Dopravního společenství“;
- b) „právem Společenství“, „právními předpisy Společenství“, „nástroji Společenství“, „právem Unie“, „právními předpisy Unie“, „nástroji Unie“ a „Smlouvou“, označuje-li Smlouvu o Evropské unii nebo Smlouvu o fungování Evropské unie, se rozumí „Smlouva o Dopravním společenství“;
- c) „železniční infrastrukturou“ se rozumí „železniční infrastruktura v prostoru Dopravního společenství“;
- d) „silniční infrastrukturou“ se rozumí „silniční infrastruktura v prostoru Dopravního společenství“;
- e) „letištní infrastrukturou“ se rozumí „letištní infrastruktura v prostoru Dopravního společenství“;
- f) „infrastrukturou vnitrozemských vodních cest“ se rozumí „infrastruktura vnitrozemských vodních cest v prostoru Dopravního společenství“;
- g) „Úředním věstníkem Evropských společenství“ nebo „Úředním věstníkem Evropské unie“ se rozumí „úřední věstníky smluvních stran“.

3. ODKAZY NA ČLESKÉ STÁTY

Aniž je dotčen bod 4 této přílohy, má se za to, že odkazy na „členský stát“ či „členské státy“ v aktech uvedených v příloze I zahrnují kromě členských států EU také jihovýchodoevropské strany.

4. USTANOVENÍ O VÝBORECH EVROPSKÉ UNIE A KONZULTACÍCH JIHOVÝCHODOEVROPSKÝCH STRAN

Odborníci jihovýchodoevropských stran jsou konzultováni Evropskou komisí a mohou předkládat svá doporučení vždy, když akty uvedené v příloze I stanoví konzultaci výborů Evropské unie Evropskou komisí a jejich možnost předkládat doporučení nebo stanoviska.

Součástí každé konzultace je jedno zasedání, jemuž předsedá Evropská komise, a konzultace probíhá v regionálním řídicím výboru na pozvání Evropské komise před konzultací příslušného výboru Evropské unie. Evropská komise poskytne každé jihovýchodoevropské straně veškeré nezbytné informace nejpozději dva týdny před zasedáním, pokud zvláštní okolnosti nevyžadují kratší lhůtu.

Jihovýchodoevropské strany budou vyzvány, aby předložily svá stanoviska Evropské komisi. Evropská komise řádně zohlední doporučení poskytnuté jihovýchodoevropskými stranami.

Uvedená ustanovení se nevztahují na použití pravidel hospodářské soutěže stanovených v této smlouvě, pro které platí zvláštní postupy konzultace stanovené v příloze III.

5. SPOLUPRÁCE A VZÁJEMNÁ VÝMĚNA INFORMACÍ

K usnadnění výkonu odpovídajících pravomocí příslušných orgánů smluvních stran si tyto orgány na vyžádání vzájemně vyměňují veškeré informace nezbytné k řádnému fungování této smlouvy.

6. ODKAZ NA JAZYKY

Aniž je dotčena příloha IV, jsou smluvní strany oprávněny používat v postupech zavedených v rámci této smlouvy kterýkoli úřední jazyk orgánů Evropské unie nebo jiné smluvní strany. Smluvní strany si však jsou vědomy toho, že používání anglického jazyka tyto postupy usnadní. Pokud je v oficiálním dokumentu použit jazyk, který není úředním jazykem orgánů Evropské unie, předloží se s přihlédnutím k ustanovení předchozí věty současně i překlad dokumentu do úředního jazyka orgánů Evropské unie. Pokud smluvní strana hodlá v ústním řízení používat jazyk, jenž není úředním jazykem orgánů Evropské unie, zajistí tato smluvní strana simultánní tlumočení do anglického jazyka.

PŘÍLOHA III

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE A STÁTNÍ PODPORY UVEDENÁ V ČLÁNKU 17 HLAVNÍ SMLOUVY**Článek 1****Státní monopoly**

Jihovýchodoevropská strana postupně upraví veškeré státní monopoly obchodní povahy tak, aby na konci druhého období uvedeného v protokolu k této smlouvě, kterým se stanoví přechodná opatření týkající se dotyčné jihovýchodoevropské strany, byla vyloučena jakákoli diskriminace mezi státními příslušníky smluvních stran, pokud jde o podmínky nákupu a odbytu zboží. Opatření přijatá k dosažení tohoto cíle se oznámí regionálnímu řídicímu výboru.

Článek 2**Sbližování právních předpisů v oblasti státní podpory a hospodářské soutěže**

1. Smluvní strany uznávají význam sbližování stávajících právních předpisů jihovýchodoevropských stran v oblasti státní podpory a hospodářské soutěže s odpovídajícími právními předpisy Evropské unie. Jihovýchodoevropské strany usilují o zajištění toho, aby jejich stávající a budoucí právní předpisy v oblasti státní podpory a hospodářské soutěže byly postupně uváděny v soulad s *acquis*.

2. Toto sbližování začíná vstupem této smlouvy v platnost a postupně se do konce druhého období uvedeného v protokolu k této smlouvě, kterým se stanoví přechodná opatření týkající se každé dotyčné jihovýchodoevropské strany, rozšíří na všechny prvky předpisů Evropské unie v oblasti státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v této příloze. Dotyčná jihovýchodoevropská strana v ujednáních s Evropskou komisí rovněž stanoví způsoby, jakými se bude sledovat provádění sbližování právních předpisů a prosazování práva.

Článek 3**Pravidla týkající se hospodářské soutěže a ostatních hospodářských záležitostí**

1. S řádným fungováním této smlouvy nejsou slučitelné následující postupy, pokud mohou ovlivnit obchod mezi dvěma nebo více smluvními stranami:

- a) všechny dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže;
- b) zneužití dominantního postavení na územích smluvních stran nebo na jejich podstatné části jedním nebo více podniky;
- c) jakákoli státní podpora, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo některé produkty.

2. Jakékoli postupy, které jsou v rozporu s tímto článkem, se posuzují na základě kritérií vyplývajících z používání pravidel hospodářské soutěže platných v Evropské unii, zejména z článků 93, 101, 102, 106, 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie a výkladových nástrojů přijatých orgány Evropské unie.

3. Každá jihovýchodoevropská strana zajistí, aby byly provozně nezávislému veřejnému orgánu svěřeny pravomoci nezbytné k plnému uplatňování odst. 1 písm. a) a b), pokud jde o soukromé a veřejné podniky a podniky, kterým byla udělena zvláštní práva.

4. Každá jihovýchodoevropská strana určí nebo zřídí provozně nezávislý orgán, kterému jsou svěřeny pravomoci nezbytné k plnému uplatňování odst. 1 písm. c). Tento orgán musí mít mimo jiné pravomoci schvalovat programy státní podpory a jednotlivé podpory v souladu s odstavcem 2, jakož i pravomoc vymáhat vrácení protiprávně udělené státní podpory.

5. Každá smluvní strana zajistí transparentnost v oblasti státní podpory, mimo jiné i tím, že ostatním smluvním stranám poskytne pravidelnou výroční zprávu nebo rovnocenný dokument podle metodiky a ve formě odpovídající přehledu Evropské unie o státní podpoře. Smluvní strana na žádost jiné smluvní strany poskytne informace o konkrétních jednotlivých případech veřejné podpory.
6. Každá jihovýchodoevropská strana vypracuje úplný seznam programů státní podpory zahájených před zřízením orgánu uvedeného v odstavci 4 a přizpůsobí tyto programy státní podpory kritériím uvedeným v odstavci 2.
7. a) Smluvní strany uznávají, že pro účely použití odst. 1 písm. c) se v průběhu období uvedených v protokolu k této smlouvě, kterým se stanoví přechodná opatření týkající se příslušné jihovýchodoevropské strany, každá veřejná podpora poskytnutá danou jihovýchodoevropskou stranou posuzuje tak, že se dotyčná jihovýchodoevropská strana považuje za oblast odpovídající oblastem Evropské unie s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie.
- b) Do konce prvního období uvedeného v protokolu k této smlouvě, kterým se stanoví přechodná opatření týkající se příslušné jihovýchodoevropské strany, tato strana předloží Evropské komisi své údaje o HDP na obyvatele harmonizované na úrovni NUTS II. Orgán uvedený v odstavci 4 a Evropská komise pak společně vyhodnotí způsobilost regionů dotyčné jihovýchodoevropské strany a související maximální intenzity podpory s cílem vytvořit na základě příslušných pokynů Evropské unie mapu regionální podpory.
8. Pokud některá ze smluvních stran považuje určité postupy za neslučitelné s podmínkami odstavce 1, může po konzultaci v regionálním řídicím výboru nebo po třiceti pracovních dnech od předložení věci za účelem takové konzultace přijmout vhodná opatření.
9. Smluvní strany si vzájemně vyměňují informace, přičemž zohlední omezení vyplývající z požadavků ochrany profesního nebo obchodního tajemství.
-

PŘÍLOHA IV

PŘEDLOŽENÍ VĚCI SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE**1. Obecné zásady týkající se článku 19 hlavní smlouvy**

1. Ustanovení statutu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) a jeho jednacího řádu, která se týkají předkládání žádosti o rozhodnutí o předběžných otázkách, se pokud možno použijí na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předložené soudem nebo tribunálem jihovýchodoevropské strany na základě článku 19 hlavní smlouvy.
2. V těchto případech mají jihovýchodoevropské strany v oblasti působnosti této smlouvy stejná práva předkládat vyjádření Soudnímu dvoru jako členské státy EU.

2. Rozsah a podmínky postupu stanoveného v článku 19 hlavní smlouvy

1. Pokud v souladu s čl. 19 odst. 2 hlavní smlouvy přijme jihovýchodoevropská strana rozhodnutí o rozsahu a způsobech předkládání věcí Soudnímu dvoru, toto rozhodnutí stanoví, že:
 - a) každý soud nebo tribunál dané jihovýchodoevropské strany, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je povinen požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti nebo výkladu této smlouvy nebo ustanovení podle článku 19 hlavní smlouvy, vyvstane-li tato otázka v rámci řízení probíhajícího před ním a považuje-li rozhodnutí o ní za nezbytné k vynesení svého rozsudku, nebo
 - b) každý soud nebo tribunál této jihovýchodoevropské strany může požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti nebo výkladu této smlouvy nebo ustanovení podle článku 19 hlavní smlouvy, vyvstane-li tato otázka před ním a považuje-li rozhodnutí o ní za nezbytné k vynesení svého rozsudku.
2. Způsoby použití článku 19 hlavní smlouvy vycházejí ze zásad zakotvených v právních předpisech, jimiž se řídí fungování Soudního dvora, včetně příslušných ustanovení Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, statutu a jednacího řádu Soudního dvora, jakož i jeho judikatury. V případě, že jihovýchodoevropská strana přijme rozhodnutí o tom, jak má být toto ustanovení uplatňováno, vezme tato strana v úvahu rovněž doporučení Soudního dvora určená vnitrostátním soudům a tribunálům v souvislosti se zahajováním řízení o předběžné otázce.

3. Spory předložené Soudnímu dvoru podle čl. 37 odst. 3 hlavní smlouvy

Ustanovení statutu Soudního dvora Evropské unie a jeho jednacího řádu, která se týkají sporů předložených Soudnímu dvoru podle článku 273 Smlouvy o fungování Evropské unie, se pokud možno použijí na spory, které mu byly předloženy podle čl. 37 odst. 3 hlavní smlouvy.

4. Předložení věci Soudnímu dvoru a jazyky

Jihovýchodoevropské strany jsou oprávněny používat v řízeních před Soudním dvorem v rámci této smlouvy jakýkoliv úřední jazyk orgánů Evropské unie nebo jihovýchodoevropské strany. Pokud je v oficiálním dokumentu použit jazyk, který není úředním jazykem orgánů Evropské unie, předloží se současně překlad do francouzského jazyka. Pokud jihovýchodoevropská strana hodlá v ústní části řízení používat jazyk, jenž není úředním jazykem orgánů Evropské unie, zajistí tato jihovýchodoevropská strana simultánní tlumočení do francouzského jazyka.

PŘÍLOHA V

PŘÍSPĚVEK DO ROZPOČTU DOPRAVNÍHO SPOLEČENSTVÍ

Strany	Příspěvek v procentech
Evropská unie	80,00
Albánská republika	3,20
Bosna a Hercegovina	3,55
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	2,88
Kosovo *	2,57
Černá Hora	2,38
Republika Srbsko	5,42

Příspěvek se rozdělí na dvě části: 80 % připadne na Evropskou unii a 20 % na šest jihovýchodoevropských stran.

20 % připadajících na jihovýchodoevropské strany se dále rozdělí podle následujícího klíče: každá strana přispívá do rozpočtu 2 % a zbývajících 8 % se mezi šest jihovýchodoevropských stran rozdělí podle jejich podílu v HDP na celkovém HDP jihovýchodoevropských stran.

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/99 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

PROTOKOL I

PŘECHODNÁ UJEDNÁNÍ MEZI EVROPSKOU UNIÍ NA JEDNÉ STRANĚ A ALBÁNSKOU REPUBLIKOU NA STRANĚ DRUHÉ

I. Podmínky týkající se přechodných období pro železniční dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Albánská republika (dále jen „Albánie“) splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Albánie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
3. Na konci prvního přechodného období může Albánie Evropskou komisi požádat o posouzení pokroku v souladu s článkem 40 hlavní smlouvy za účelem přímého přechodu k integraci trhů podle článku 11 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období musí Albánie:
 - a) mít provedeny všechny právní předpisy z oblasti železniční dopravy uvedené v příloze I;
 - b) dosáhnout dostatečného pokroku v provedení pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže obsažených v dohodě uvedené v článku 17 hlavní smlouvy nebo v příloze III, podle toho, které ustanovení je použitelné.
2. Na konci druhého přechodného období začne Albánie provádět tuto smlouvu včetně všech právních předpisů z oblasti železniční dopravy a pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3

1. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 hlavní smlouvy:
 - a) se v průběhu prvního přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Albánii vydána licence, udělí přístup k železniční infrastruktuře v Albánii;
 - b) se v průběhu druhého přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Albánii vydána licence, povoluje vykonávat přepravní práva podle právních předpisů z oblasti železniční dopravy uvedených v příloze I na železniční infrastruktuře kterékoli jiné jihovýchodoevropské strany.

II. Podmínky týkající se přechodných období pro námořní dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Albánie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Albánie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období:

- a) musí mít Albánie provedeny všechny právní předpisy z oblasti námořní dopravy uvedené v příloze I, s výjimkou nařízení (EHS) č. 3577/92;
- b) jsou státní příslušníci Albánie a společnosti zabývající se námořní dopravou, kteří jsou usazeni v Albánii, oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem členského státu a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu nebo země, která není členem Evropské unie. Totéž platí pro státní příslušníky Albánie usazené mimo Albánii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Albánii kontrolované státními příslušníky Albánie, pokud jsou jejich plavidla registrována v Albánii v souladu s jejími právními předpisy.

Majitelé lodí z Unie jsou na základě reciprocity oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou členského státu EU a Albánie a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou země, která není členem Evropské unie, a Albánie. Totéž platí pro státní příslušníky členských států EU usazené mimo Evropskou unii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Evropskou unii kontrolované státními příslušníky členského státu EU, pokud jsou jejich plavidla registrována v daném členském státě EU v souladu s jeho právními předpisy.

2. Na konci druhého přechodného období:

- a) začne Albánie provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) začne pro majitele lodí z Unie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Albánii a plující pod vlajkou tohoto členského státu nebo Albánie platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v Albánii za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

Na základě reciprocity začne pro majitele lodí z Albánie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Albánii a plující pod vlajkou tohoto členského státu nebo Albánie platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v kterémkoli členském státě EU za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

III. Podmínky týkající se přechodných období pro vnitrozemskou vodní dopravu

ČLÁNEK 1

1. Přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Albánie splní všechny podmínky stanovené v článku 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci přechodného období:

- a) začne Albánie provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) je Albánie oprávněna přepravovat osoby nebo zboží po vnitrozemských vodních cestách mezi kterýmkoliv přístavem členského státu a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu.

PROTOKOL II

PŘECHODNÁ UJEDNÁNÍ MEZI EVROPSKOU UNIÍ NA JEDNÉ STRANĚ A BOSNOU A HERCEGOVINOU NA STRANĚ DRUHÉ

I. Podmínky týkající se přechodných období pro železniční dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Bosna a Hercegovina splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Bosna a Hercegovina splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
3. Na konci prvního přechodného období může Bosna a Hercegovina Evropskou komisi požádat o posouzení pokroku v souladu s článkem 40 hlavní smlouvy za účelem přímého přechodu k integraci trhů podle článku 11 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období musí Bosna a Hercegovina:
 - a) mít provedeny všechny právní předpisy z oblasti železniční dopravy uvedené v příloze I;
 - b) dosáhnout dostatečného pokroku v provedení pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže obsažených v dohodě uvedené v článku 17 hlavní smlouvy nebo v příloze III, podle toho, které ustanovení je použitelné.
2. Na konci druhého přechodného období začne Bosna a Hercegovina provádět tuto smlouvu včetně všech právních předpisů z oblasti železniční dopravy a pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3

1. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 hlavní smlouvy:
 - a) se v průběhu prvního přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Bosně a Hercegovině vydána licence, udělí přístup k železniční infrastruktuře v Bosně a Hercegovině;
 - b) v průběhu druhého přechodného období se železničním podnikům, kterým byla v Bosně a Hercegovině vydána licence, povoluje vykonávat přepravní práva podle právních předpisů z oblasti železniční dopravy uvedených v příloze I na železniční infrastruktuře kterékoli jiné jihovýchodoevropské strany.

II. Podmínky týkající se přechodných období pro námořní dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Bosna a Hercegovina splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Bosna a Hercegovina splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období:

- a) musí mít Bosna a Hercegovina provedeny všechny právní předpisy z oblasti námořní dopravy uvedené v příloze I, s výjimkou nařízení (EHS) č. 3577/92;
- b) státní příslušníci Bosny a Hercegoviny a společnosti zabývající se námořní dopravou, kteří jsou usazeni v Bosně a Hercegovině, jsou oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem členského státu a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu nebo země, která není členem Evropské unie. Totéž platí pro státní příslušníky Bosny a Hercegoviny usazené mimo Bosnu a Hercegovinu a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Bosnu a Hercegovinu kontrolované státními příslušníky Bosny a Hercegoviny, pokud jsou jejich plavidla registrována v Bosně a Hercegovině v souladu s jejími právními předpisy.

Majitelé lodí z Unie jsou na základě reciprocity oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou členského státu a Bosny a Hercegoviny a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou země, která není členem Evropské unie, a Bosny a Hercegoviny. Totéž platí pro státní příslušníky členských států EU usazené mimo Evropskou unii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Evropskou unii kontrolované státními příslušníky členského státu EU, pokud jsou jejich plavidla registrována v daném členském státě EU v souladu s jeho právními předpisy.

2. Na konci druhého přechodného období:

- a) začne Bosna a Hercegovina provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) začne pro majitele lodí z Unie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Bosně a Hercegovině a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Bosny a Hercegoviny platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v Bosně a Hercegovině za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

Na základě reciprocity začne pro majitele lodí z Bosny a Hercegoviny provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Bosně a Hercegovině a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Bosny a Hercegoviny platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v kterémkoli členském státě za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

III. Podmínky týkající se přechodných období pro vnitrozemskou vodní dopravu

ČLÁNEK 1

1. Přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Bosna a Hercegovina splní všechny podmínky stanovené v článku 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci přechodného období:

- a) začne Bosna a Hercegovina provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) je Bosna a Hercegovina oprávněna přepravovat osoby nebo zboží po vnitrozemských vodních cestách mezi kterýmkoliv přístavem členského státu EU a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu.

PROTOKOL III

*PŘECHODNÁ UJEDNÁNÍ MEZI EVROPSKOU UNÍ NA JEDNÉ STRANĚ A BÝVALOU JUGOSLÁVSKOU REPUBLIKOU
MAKEDONIÍ NA STRANĚ DRUHÉ*

I. Podmínky týkající se přechodných období pro železniční dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Bývalá jugoslávská republika Makedonie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Bývalá jugoslávská republika Makedonie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
3. Na konci prvního přechodného období může Bývalá jugoslávská republika Makedonie Evropskou komisi požádat o posouzení pokroku v souladu s článkem 40 hlavní smlouvy za účelem přímého přechodu k integraci trhů podle článku 11 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období musí Bývalá jugoslávská republika Makedonie:
 - a) mít provedeny všechny právní předpisy z oblasti železniční dopravy uvedené v příloze I;
 - b) dosáhnout dostatečného pokroku v provedení pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže obsažených v dohodě uvedené v článku 17 hlavní smlouvy nebo v příloze III, podle toho, které ustanovení je použitelné.
2. Na konci druhého přechodného období začne Bývalá jugoslávská republika Makedonie provádět tuto smlouvu včetně všech právních předpisů z oblasti železniční dopravy a pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3

1. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 hlavní smlouvy:
 - a) se v průběhu prvního přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Bývalé jugoslávské republice Makedonii vydána licence, udělí přístup k železniční infrastruktuře v Bývalé jugoslávské republice Makedonii;
 - b) se v průběhu druhého přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Bývalé jugoslávské republice Makedonii vydána licence, povoluje vykonávat přepravní práva podle právních předpisů z oblasti železniční dopravy uvedených v příloze I na železniční infrastruktuře kterékoli jiné jihovýchodoevropské strany.

II. Podmínky týkající se přechodných období pro námořní dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Bývalá jugoslávská republika Makedonie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Bývalá jugoslávská republika Makedonie splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období:

- a) musí mít Bývalá jugoslávská republika Makedonie provedeny všechny právní předpisy z oblasti námořní dopravy uvedené v příloze I, s výjimkou nařízení (EHS) č. 3577/92;
- b) jsou státní příslušníci Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a společnosti zabývající se námořní dopravou, kteří jsou usazeni v Bývalé jugoslávské republice Makedonii, oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem členského státu EU a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU nebo země, která není členem Evropské unie. Totéž platí pro státní příslušníky Bývalé jugoslávské republiky Makedonie usazené mimo Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii kontrolované státními příslušníky Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, pokud jsou jejich plavidla registrována v Bývalé jugoslávské republice Makedonii v souladu s jejími právními předpisy.

Majitelé lodí z Unie jsou na základě reciprocity oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou členského státu EU a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou země, která není členem Evropské unie, a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Totéž platí pro státní příslušníky členských států EU usazené mimo Evropskou unii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Evropskou unii kontrolované státními příslušníky členského státu EU, pokud jsou jejich plavidla registrována v daném členském státě EU v souladu s jeho právními předpisy.

2. Na konci druhého přechodného období:

- a) začne Bývalá jugoslávská republika Makedonie provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) začne pro majitele lodí z Unie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Bývalé jugoslávské republice Makedonii a plující pod vlajkou tohoto členského státu nebo Bývalé jugoslávské republiky Makedonie platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v Bývalé jugoslávské republice Makedonii za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

Na základě reciprocity začne pro majitele lodí z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Bývalé jugoslávské republice Makedonii a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Bývalé jugoslávské republiky Makedonie platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v kterémkoli členském státě za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

III. Podmínky týkající se přechodných období pro vnitrozemskou vodní dopravu

ČLÁNEK 1

1. Přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Bývalá jugoslávská republika Makedonie splní všechny podmínky stanovené v článku 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

Na konci přechodného období:

- a) začne Bývalá jugoslávská republika Makedonie provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) je Bývalá jugoslávská republika Makedonie oprávněna přepravovat osoby nebo zboží po vnitrozemských vodních cestách mezi kterýmkoliv přístavem členského státu EU a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu.

PROTOKOL IV

PŘECHODNÁ UJEDNÁNÍ MEZI EVROPSKOU UNIÍ NA JEDNÉ STRANĚ A KOSOVEM * NA STRANĚ DRUHÉ

I. Podmínky týkající se přechodných období pro železniční dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Kosovo splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Kosovo splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
3. Na konci prvního přechodného období může Kosovo Evropskou komisi požádat o posouzení pokroku v souladu s článkem 40 hlavní smlouvy za účelem přímého přechodu k integraci trhů podle článku 11 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období musí Kosovo:
 - a) mít provedeny všechny právní předpisy z oblasti železniční dopravy uvedené v příloze I;
 - b) dosáhnout dostatečného pokroku v provedení pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže obsažených v dohodě uvedené v článku 17 hlavní smlouvy nebo v příloze III, podle toho, které ustanovení je použitelné.
2. Na konci druhého přechodného období začne Kosovo provádět tuto smlouvu včetně všech právních předpisů z oblasti železniční dopravy a pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3

1. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 hlavní smlouvy:
 - a) se v průběhu prvního přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Kosovu vydána licence, udělí přístup k železniční infrastruktuře v Kosovu;
 - b) v průběhu druhého přechodného období se železničním podnikům, kterým byla v Kosovu vydána licence, povoluje vykonávat přepravní práva podle právních předpisů z oblasti železniční dopravy uvedených v příloze I na železniční infrastruktuře kterékoli jiné jihovýchodoevropské strany.

II. Podmínky týkající se silniční dopravy

Evropská unie a Kosovo souhlasí, že bez ohledu na čl. 61 odst. 1 Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Kosovem * na straně druhé ⁽¹⁾ se kapitola III Tranzitní doprava uvedené dohody použijí i poté, co vstoupí v platnost Smlouva o založení Dopravního společenství.

III. Podmínky týkající se přechodných období pro námořní dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Kosovo splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Kosovo splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/99 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 71, 16.3.2016, s. 3.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období:

- a) musí mít Kosovo provedeny všechny právní předpisy z oblasti námořní dopravy uvedené v příloze I, s výjimkou nařízení (EHS) č. 3577/92;
- b) jsou státní příslušníci Kosova a společnosti zabývající se námořní dopravou, kteří jsou usazeni v Kosovu, oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem členského státu EU a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU nebo země, která není členem Evropské unie. Totéž platí pro státní příslušníky Kosova usazené mimo Kosovo a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Kosovo kontrolované státními příslušníky Kosova, pokud jsou jejich plavidla registrována v Kosovu v souladu s jeho právními předpisy.

Majitelé lodí z Unie jsou na základě reciprocity oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou členského státu EU a Kosova a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou země, která není členem Evropské unie, a Kosova. Totéž platí pro státní příslušníky členských států EU usazené mimo Evropskou unii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Evropskou unii kontrolované státními příslušníky členského státu EU, pokud jsou jejich plavidla registrována v daném členském státě EU v souladu s jeho právními předpisy.

2. Na konci druhého přechodného období:

- a) začne Kosovo provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) začne pro majitele lodí z Unie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Kosovu a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Kosova platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v Kosovu za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

Na základě reciprocity začne pro majitele lodí z Kosova provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Kosovu a plující pod vlajkou tohoto členského státu nebo Kosova platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v kterémkoli členském státě EU za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

IV. Podmínky týkající se přechodných období pro vnitrozemskou vodní dopravu

ČLÁNEK 1

1. Přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Kosovo splní všechny podmínky stanovené v článku 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

Na konci přechodného období:

- a) začne Kosovo provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) je Kosovo oprávněno přepravovat osoby nebo zboží po vnitrozemských vodních cestách mezi kterýmkoliv přístavem členského státu a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU.

PROTOKOL V

PŘECHODNÁ UJEDNÁNÍ MEZI EVROPSKOU UNIÍ NA JEDNÉ STRANĚ A ČERNOU HOROU NA STRANĚ DRUHÉ

I. Podmínky týkající se přechodných období pro železniční dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Černá Hora splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Černá Hora splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
3. Na konci prvního přechodného období může Černá Hora Evropskou komisi požádat o posouzení pokroku v souladu s článkem 40 hlavní smlouvy za účelem přímého přechodu k integraci trhů podle článku 11 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období musí Černá Hora:
 - a) mít provedeny všechny právní předpisy z oblasti železniční dopravy uvedené v příloze I;
 - b) dosáhnout dostatečného pokroku v provedení pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže obsažených v dohodě uvedené v článku 17 hlavní smlouvy nebo v příloze III, podle toho, které ustanovení je použitelné.
2. Na konci druhého přechodného období začne Černá Hora provádět tuto smlouvu včetně všech právních předpisů z oblasti železniční dopravy a pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3

1. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 hlavní smlouvy:
 - a) se v průběhu prvního přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Černé Hoře vydána licence, udělí přístup k železniční infrastruktuře v Černé Hoře;
 - b) v průběhu druhého přechodného období se železničním podnikům, kterým byla v Černé Hoře vydána licence, povoluje vykonávat přepravní práva podle právních předpisů z oblasti železniční dopravy uvedených v příloze I na železniční infrastruktuře kterékoli jiné jihovýchodoevropské strany.

II. Podmínky týkající se přechodných období pro námořní dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Černá Hora splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Černá Hora splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období:

- a) musí mít Černá Hora provedeny všechny právní předpisy z oblasti námořní dopravy uvedené v příloze I, s výjimkou nařízení (EHS) č. 3577/92;
- b) jsou státní příslušníci Černé Hory a společnosti zabývající se námořní dopravou, kteří jsou usazeni v Černé Hoře, oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem členského státu EU a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU nebo země, která není členem Evropské unie. Totéž platí pro státní příslušníky Černé Hory usazené mimo Černou Horu a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Černou Horu kontrolované státními příslušníky Černé Hory, pokud jsou jejich plavidla registrována v Černé Hoře v souladu s jejími právními předpisy.

Majitelé lodí z Unie jsou na základě reciprocity oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou členského státu EU a Černé Hory a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou země, která není členem Evropské unie, a Černé Hory. Totéž platí pro státní příslušníky členských států EU usazené mimo Evropskou unii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Evropskou unii kontrolované státními příslušníky členského státu EU, pokud jsou jejich plavidla registrována v daném členském státě EU v souladu s jeho právními předpisy.

2. Na konci druhého přechodného období:

- a) začne Černá Hora provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) začne pro majitele lodí z Unie provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Černé Hoře a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Černé Hory platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v Černé Hoře za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

Na základě reciprocity začne pro majitele lodí z Černé Hory provozující lodě registrované v členském státě EU nebo v Černé Hoře a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Černé Hory platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v kterémkoli členském státě EU za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

III. Podmínky týkající se přechodných období pro vnitrozemskou vodní dopravu

ČLÁNEK 1

1. Přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Černá Hora splní všechny podmínky stanovené v článku 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

Na konci přechodného období:

- a) začne Černá Hora provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
 - b) je Černá Hora oprávněna přepravovat osoby nebo zboží po vnitrozemských vodních cestách mezi kterýmkoliv přístavem členského státu a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU.
-

PROTOKOL VI

PŘECHODNÁ UJEDNÁNÍ MEZI EVROPSKOU UNIÍ NA JEDNÉ STRANĚ A REPUBLIKOU SRBSKO NA STRANĚ DRUHÉ

I. Podmínky týkající se přechodných období pro železniční dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Republika Srbsko (dále jen „Srbsko“) splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Srbsko splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
3. Na konci prvního přechodného období může Srbsko Evropskou komisi požádat o posouzení pokroku v souladu s článkem 40 hlavní smlouvy za účelem přímého přechodu k integraci trhů podle článku 11 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období musí Srbsko:
 - a) mít provedeny všechny právní předpisy z oblasti železniční dopravy uvedené v příloze I;
 - b) dosáhnout dostatečného pokroku v provedení pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže obsažených v dohodě uvedené v článku 17 hlavní smlouvy nebo v příloze III, podle toho, které ustanovení je použitelné.
2. Na konci druhého přechodného období začne Srbsko provádět tuto smlouvu včetně všech právních předpisů z oblasti železniční dopravy a pravidel týkajících se státní podpory a hospodářské soutěže uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3

1. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 hlavní smlouvy:
 - a) se v průběhu prvního přechodného období železničním podnikům, kterým byla v Srbsku vydána licence, udělí přístup k železniční infrastruktuře v Srbsku;
 - b) v průběhu druhého přechodného období se železničním podnikům, kterým byla v Srbsku vydána licence, povoluje vykonávat přepravní práva podle právních předpisů z oblasti železniční dopravy uvedených v příloze I na železniční infrastruktuře kterékoli jiné jihovýchodoevropské strany.

II. Podmínky týkající se přechodných období pro námořní dopravu

ČLÁNEK 1

1. První přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Srbsko splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.
2. Druhé přechodné období trvá od konce prvního přechodného období do okamžiku, kdy Srbsko splní všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

1. Na konci prvního přechodného období:

- a) musí mít Srbsko provedeny všechny právní předpisy z oblasti námořní dopravy uvedené v příloze I, s výjimkou nařízení (EHS) č. 3577/92;
- b) jsou státní příslušníci Srbska a společnosti zabývající se námořní dopravou, kteří jsou usazeni v Srbsku, oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem členského státu EU a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU nebo země, která není členem Evropské unie. Totéž platí pro státní příslušníky Srbska usazené mimo Srbsko a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Srbsko kontrolované státními příslušníky Srbska, pokud jsou jejich plavidla registrována v Srbsku v souladu s jeho právními předpisy.

Majitelé lodí z Unie jsou na základě reciprocity oprávněni přepravovat osoby nebo zboží po moři mezi kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou členského státu EU a Srbska a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou země, která není členem Evropské unie, a Srbska. Totéž platí pro státní příslušníky členských států EU usazené mimo Evropskou unii a pro společnosti zabývající se námořní dopravou usazené mimo Evropskou unii kontrolované státními příslušníky členského státu, pokud jsou jejich plavidla registrována v daném členském státě EU v souladu s jeho právními předpisy.

2. Na konci druhého přechodného období:

- a) začne Srbsko provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
- b) začne pro majitele lodí z Unie provozující lodě registrované v členském státě nebo v Srbsku a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Srbska platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v Srbsku za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

Na základě reciprocity začne pro majitele lodí ze Srbska provozující lodě registrované v členském státě nebo v Srbsku a plující pod vlajkou tohoto členského státu EU nebo Srbska platit volný pohyb služeb v námořní dopravě v kterémkoli členském státě za podmínek stanovených v nařízení (EHS) č. 3577/92.

III. Podmínky týkající se přechodných období pro vnitrozemskou vodní dopravu

ČLÁNEK 1

1. Přechodné období trvá od vstupu této smlouvy v platnost do okamžiku, kdy Srbsko splní všechny podmínky stanovené v článku 2 této části, což se ověří posouzením, které provede Evropská komise postupem podle článku 40 hlavní smlouvy.

ČLÁNEK 2

Na konci přechodného období:

- a) začne Srbsko provádět tuto smlouvu, včetně všech právních předpisů uvedených v příloze I;
 - b) je Srbsko oprávněno přepravovat osoby nebo zboží po vnitrozemských vodních cestách mezi kterýmkoliv přístavem členského státu a kterýmkoli přístavem nebo pobřežní platformou jiného členského státu EU.
-